

КЪРВАВА РЕКОЛТА

Обновен доклад върху обвиненията в отнемане на органи от практикуващи Фалун Гонг в Китай

Дейвид Матас и Дейвид Килгор

31 януари 2007 г.

Този доклад може да бъде намерен и на адрес:

<http://organharvestinvestigation.net>

СЪДЪРЖАНИЕ

<u>A. Въведение.....</u>	<u>6</u>
<u>Б. Твърдението.....</u>	<u>6</u>
<u>В. Методи на работа.....</u>	<u>7</u>
<u>Г. Трудности при доказателствата.....</u>	<u>8</u>
<u>Д. Методи на доказване.....</u>	<u>9</u>
<u>Е. Елементи на доказателства и опровержение.....</u>	<u>10</u>
<u>а) Общи съображения.....</u>	<u>10</u>
<u>1) Нарушения на човешките права.....</u>	<u>10</u>
<u>2) Финансиране на здравеопазването.....</u>	<u>13</u>
<u>3) Финансиране на армията.....</u>	<u>14</u>
<u>4) Корупция.....</u>	<u>15</u>
<u>б) Фактори, касаещи отнемането на органи.....</u>	<u>16</u>
<u>5) Технологично развитие.....</u>	<u>16</u>
<u>6) Отношение към осъдените на смърт затворници.....</u>	<u>17</u>
<u>7) Дарения на органи.....</u>	<u>19</u>
<u>8) Периоди на изчакване.....</u>	<u>20</u>
<u>9) Уличаваща информация по уебсайтовете.....</u>	<u>21</u>
<u>10) Интервюта с реципиенти на органи.....</u>	<u>25</u>
<u>11) Паричните облаги.....</u>	<u>26</u>
<u>12) Трансплантационната етика в Китай.....</u>	<u>27</u>

13) Трансплантационната етика в чужбина.....	28
14) Трансплантационните закони в Китай.....	29
15) Трансплантационните закони в чужбина.....	30
16) Туристически съветници.....	30
17) Фармацевти.....	31
18) Финансиране на здравеопазването в чужбина.....	32
в) Фактори, касаещи Фалун Гонг.....	33
19) Доловена заплаха.....	33
20) Политика на преследване.....	36
21) Насаждане на омраза.....	36
22) Физическо преследване.....	38
23) Масови арести.....	40
24) Смъртни случаи.....	41
25) Неидентифицираните.....	42
26) Кръвни проби и изследвания на органите.....	45
27) Източници на органи за трансплантации в миналото.....	46
28) Източници на органи за бъдещи трансплантации.....	51
29) Тела с липсващи органи.....	53
30) Признания.....	54
31) Изповед.....	61
32) Проучвания, потвърждаващи твърдението.....	62

33) Отговорът на китайското правителство.....	63
Ж. Понататъшни проучвания.....	64
З. Заключение.....	65
И. Препоръки.....	66
а) общи препоръки.....	66
б) Събиране на органи.....	66
в) Фалун Гонг.....	68
К. Коментар.....	69
Л. Приложения (в отделен документ).....	71
1) Писмена покана от Коалицията за разследване на преследването на Фалун Гонг.....	71
2) Биография на Дейвид Матас.....	71
3) Биография на Дейвид Килгор.....	71
4) Писмо до китайското посолство.....	71
5) Преживяното от реципиентите.....	71
6) Етика на взаимоотношенията с Китай по отношение на органите за трансплантации.....	71
7) Изявления на правителството на Китай.....	71
8) Доклад на полицейското управление в Едмонтон относно преднамереното насаждане на омраза срещу Фалун Гонг от страна на чиновници от китайското консулство.....	71
9) Физическото преследване на Фалун Гонг.....	71
10) Имена на починалите.....	71

<u>11) Свидетелски показания относно неидентифицираните.....</u>	<u>71</u>
<u>12) Имена на изчезналите.....</u>	<u>71</u>
<u>13) Кръвни проби, вземани от практикуващи Фалун Гонг в затвора.....</u>	<u>71</u>
<u>14) Запис на телефонните разследвания.....</u>	<u>71</u>
<u>15) Статистика на трансплантациите в Канада, САЩ и Япония за последните 10 години.....</u>	<u>71</u>
<u>16) Суджиачуен.....</u>	<u>71</u>
<u>17) Матас и Килгор в отговор на изявленията на китайското правителство.....</u>	<u>72</u>
<u>18) Признание.....</u>	<u>72</u>
<u>19) Данните на „Амнести Интернешънъл“ за броя на ежегодно екзекутираните затворници в Китай.....</u>	<u>72</u>
<u>20) Тела с липсващи органи.....</u>	<u>72</u>

А. Въведение

Коалицията за разследване на преследването на Фалун Гонг в Китай (КРПФГ) се обърна към нас с молба да разследваме твърденията за отнемане на органи от практикуващи Фалун Гонг в Китай. Коалицията е неправителствена организация, регистрирана във Вашингтон, САЩ, с клон в Отава, Канада. Молбата бе отправена под формата на официално писмо, датиращо от 24 май 2006 г., включено като приложение към този доклад.

Молбата бе да бъдат разследвани твърденията, че държавни институции и длъжностни лица от правителството на Народна Република Китай са изземвали органи от живи практикуващи Фалун Гонг, убивайки практикуващите в процеса. С оглед на сериозността на тези твърдения, както и на собствената ни отговорност към зачитането на човешките права, ние откликнахме на призива.

Дейвид Матас е адвокат по имиграционните въпроси, бежанските дела и човешките права в международно отношение с частна практика в Уинипег. Той е активен деец в поощряването на зачитането на човешките права като автор, говорител и участник в няколко неправителствени правозащитни организации.

Дейвид Килгор е бивш парламентарен член и бивш държавен секретар на правителството на Канада за Азиатско-Тихоокеанския регион. Преди да стане член на парламента той е бил върховен прокурор. Биографиите на двамата автори са добавени като приложения към този доклад.

Б. Твърдението

Съществуват твърдения, че практикуващи Фалун Гонг са жертва на отнемане на органи приживе из цял Китай. Обвинението е, че отнемането на органи е налагано на несклонни на това практикуващи Фалун Гонг на много и различни места, съобразно системна политика, в широк мащаб.

Отнемането на органи е стъпка към трансплантациите на органи. Целта на отнемането на органи е да се осигурят органи за трансплантациите. Не е

задължително трансплантациите да се извършват на същото място като отнемането на органи. Двете местонахождения често са различни; органите, иззети на едно място, са транспортирани до друго място за извършването на трансплантацията.

Твърденията също така посочват, че органите са изземвани от практикуващи, докато те са още живи. Практикуващите са убивани в процеса на операциите по отнемането на органи или непосредствено след това. Тези операции са форма на убийство.

И накрая, бяхме уведомени, че практикуващите, убити по този начин, са впоследствие кремирани. Не остава тяло, което да бъде прегледано и идентифицирано като източник на органи за трансплантация.

В. Методи на работа

Ние проведохме разследването си независимо от Коалицията за разследване на преследването на Фалун Гонг в Китай, Асоциацията Фалун Дафа, всякакви други организации и правителства. Направихме безуспешен опит за посещение в Китай, но бихме желали да отидем, дори впоследствие, за да проведем разследването.

Когато започнахме работа няхмахме представа дали твърденията са истина или не. Те бяха толкова шокиращи, че бе почти невъзможно да им се повярва. Доста по-лесно би било да ги приемем за неверни, отколкото за верни. Ако са истинни, те биха представлявали гротескна форма на зло, което, въпреки цялата поквара, на която човечеството е било свидетел, би било новост за планетата. Самият ужас ни кара да отстъпим назад с неверие. Но тази липса на вяра не означава, че твърденията не са истинни.

Бяхме добре запознати с изявлението на върховния съдия на САЩ Феликс Франкфуртер през 1943 г. към полски дипломат, в отговор на разказаното му от Ян Карски за Холокоста. Франкфуртер казва:

„Не казах, че този млад човек лъже. Казах, че съм неспособен да повярвам на казаното от него. Има разлика.“

След Холокоста е невъзможно да отречем някаква форма на поквара. Дали едно предполагаемо зло е било извършено може да се определи единствено уповавайки се на фактите.

След като първата версия на нашия доклад бе издадена на 7 юли 2006 г. в Отава, ние предприехме интензивни пътувания, по време на които правехме доклада обществено достояние и популяризирахме препоръките му. По време на пътуванията ни и в резултат на общественото внимание, получено от първата версия, ние придобихме значителна допълнителна информация. Тази втора версия включва новата информация.

Нищо от това, което открихме впоследствие, не разклати увереността ни в първоначалните ни заключения. Но много от това, което открихме по-късно, затвърди убежденията ни. Ние смятаме, че тази версия предоставя един дори още по-неопровержим пример за заключенията ни, в сравнение с първата.

Г. Трудности при доказателствата

Твърденията сами по себе си са и трудно доказуеми, и трудно оборими. Най-доброто доказателство за доказването на всяко едно твърдение са свидетелските показания. За това предполагаемо престъпление обаче вероятно няма да има никакви свидетелски показания.

Хората, присъстващи на сцената на отнемането на органи от практикуващи Фалун Гонг, са или извършителите, или жертвите. Наблюдатели няма. Тъй като жертвите, според твърденията, са убивани и кремирани, няма тяло, което да бъде намерено, нито пък аутопсия, която да бъде извършена. Няма оцелели жертви, които да разкажат какво им се е случило. Извършителите не са склонни да признаят неща, явяващи се престъпления срещу човечеството. Въпреки това, независимо че не получихме пълни признания, събрахме изненадващ брой признания от разследване чрез телефонни разговори.

На местопрестъплението, ако престъпление е било извършено, не остават следи. Щом приключи екстрахирането на органи, операционната зала, в която то е било извършено, изглежда като всяка друга празна операционна зала.

Затягането на контрола върху разпространяването на информация относно човешките права в Китай прави преценката на твърденията трудна. За съжаление Китай потиска репортерите и защитниците на човешките права. Няма свобода на словото. Тези, които докладват за нарушения на човешките права от вътрешността на страната, често са хвърляни в затвора и понякога са обвинявани в издаване на държавни тайни. В този смисъл, мълчанието на неправителствените организации за защита на човешките права по въпроса за насилственото изземване на органи от практикуващи Фалун Гонг не определя нищо.

На Международната комисия на Червения кръст не е позволено да посещава затворници в Китай. Нито на всяка друга организация, загрижена за човешките права на затворниците. Това също отрязва един потенциален път на доказателства.

Китай няма достъп до информационното законодателство. Невъзможно е да бъде получена информация от китайското правителство за присажданията на органи – колко транспланта има, какъв е източникът на органите, колко се плаща за трансплантациите или къде отиват парите.

Действително опитахме да посетим Китай за този доклад. Усилията ни останаха безплодни. Помолихме писмено за среща с посолството, за да обсъдим условията за влизане в страната. Писмото ни е добавено като приложение към този доклад. Молбата ни за среща бе приета. Но човекът, който се срещна с Дейвид Килгор, бе заинтересован единствено от отричането на твърденията, а не от планирането на нашата визита.

Д. Методи на доказване

Ние трябваше да разгледаме известен брой фактори и да определим дали те изграждат една цялостна картина, която да превърне твърденията в истинни или неистинни. Никой от тези елементи сам по себе си не потвърждава и не оборва твърденията. Заедно те обрисуват ситуацията.

Много от фактите, които взехме под внимание, не представляват неопровержими доказателства на твърдението. Но ако те не съществуваха, това би спомогнало в голяма степен за оборването му. Комбинацията от тези фактори, особено когато те

са толкова много на брой, превръща тези твърдения в правдоподобни, дори и ако всеки един от тях, сам по себе си, вероятно не би могъл да има този ефект. Докато всеки възможен елемент на опровержение, който успяхме да открием, не успява да опровергае твърденията, вероятността тези твърдения да са достоверни става значителна.

Доказателствата могат да бъдат индуктивни или дедуктивни. Криминалното разследване обикновено работи по метода на дедукцията, сглобявайки отделни доказателства в единно цяло. Ограниченията, пред които бе изправено нашето разследване, наложиха жестоки рестрикции на този дедуктивен подход. Въпреки всичко, някои елементи, от които можехме да заключим какво се случва, бяха налични, и по-точно следователските телефонни разговори.

Освен това използвахме и индуктивни разсъждения, работейки отзад напред и обратно. Ако твърденията не бяха истинни, как бихме могли да знаем, че не са истинни? Ако твърденията са верни, кои факти биха били в съгласие с тях? Кое би обяснило реалността на твърденията, ако същите са реални? Отговорите на този тип въпроси ни помогнаха да стигнем до нашите заключения.

Взехме под внимание и превантивните мерки. Какви са защитните механизми, които биха възпрепятствали подобна дейност? Ако предпазните мерки са адекватни, бихме заключили, че извършването на подобно деяние е по-малко вероятно. Ако те не са уместни, то тогава вероятността от извършването на подобна дейност нараства.

Е. Елементи на доказателства и опровержение

а) Общи съображения

1) Нарушения на човешките права

Китай нарушава правата на човека по най-различни начини. Нарушенията са постоянни и сериозни. Освен Фалун Гонг, други основни обекти на нарушения на човешките права са тибетците, християните, уйгурите, активистите на демокрацията и защитниците на човешките права. Законовите механизми за управление, които да предотвратяват нарушенията на човешките права - като независимата съдебна система, правото на адвокат при задържане, изправянето на затворник пред съд, за

да се установи дали е правомерно задържан, правото на публичен процес – липсват в Китай. Според конституцията Китай е управляван от Комунистическата партия. Той не е управляван от закона.

Историята на комунистически Китай е белязана от широкообхватна, потресаваща жестокост спрямо собствените му граждани. Комунистическият режим е убил повече невинни хора, отколкото нацистка Германия и сталинска Русия, взети заедно¹. Огромен брой деца от женски пол са убивани, изоставяни и лишавани от грижи. Изтезанията са широко разпространени. Смъртното наказание е прилагано своеволно и в голям мащаб. Китай екзекутира повече хора от всички други държави, взети заедно. Религиозните вярвания са потъпквани².

Тази схема от нарушения на човешките права, сама по себе си - както и много други фактори - не доказва твърденията. Но тя ликвидира елемент на опровержение. Невъзможно е да заявим, че тези твърдения са в разрез с цялостната картина на зачитането на човешките права в Китай. Докато твърденията сами по себе си са изненадващи, те са по-малко изненадващи за страна, в която състоянието на човешките права е подобно на това в Китай, отколкото за много други държави.

При наличието на такъв голям брой нарушения на човешките права в Китай е несправедливо да посочваме една единствена жертва. Въпреки това ще насочим вниманието към преследването на адвоката по човешките права, Гао Джишън, когото ще вземем за пример. Гао бе човекът, който ни писа миналото лято с покана за посещение в Китай с цел разследването на кражбата на органи от практикуващи Фалун Гонг, осъдени заради социални протести. Виза за тази цел впоследствие не беше издадена от китайското посолство в Отава; той бе задържан скоро след това.

Гао е написал три отворени писма до президента Ху и други лидери, протестирайки срещу ред нарушения на правата на [членове на] Фалун Гонг, в това число и

¹ „Черната книга на комунизма“ (*The Black Book of Communism*), Harvard University Press (1999), „Мао – неизвестната история“ (*Mao: The Unknown Story*), Жун Чан (Jung Chand) и Джон Холидей (Jon Halliday), Knopf (2005)

² За справка: годишните доклади за Китай на организациите Amnesty International и Human Rights Watch

определени случаи на изтезания и убийства. Също така Гао е писал относно – и осъдил – отнемането и продажбата на органи от практикуващи Фалун Гонг. Той изрази желанието си да се присъедини към Коалицията за разследване на отнемането на органи от все още живи хора³.

Той бе обвинен в подстрекателство към подривна дейност и на 2.12.2006 г. бе осъден на три години затвор. Престоят му в затвора обаче бе удължен на пет години. Политическите му правомощия са отнети за една година от съда в Пекин. Тези репресии, насочени към човек, чиято единствена грижа е зачитането на човешките права в общ план и в частност преследването на практикуващите Фалун Гонг, сами по себе си засилват както неговите, така и нашите опасения.

През 2001 г. Международният олимпийски комитет провъзгласява Пекин за домакин на Олимпиадата през 2008 г. През април 2001 г. Лиу Жингмин, зам.-председател на комисията, представяща пекинската олимпийска кандидатура, заявява: „Позволявайки на Пекин да бъде домакин на Олимпийските игри, вие ще подпомогнете развитието на човешките права.“

При все това, резултатът е точно обратният. В изявление от 21 септември 2006 г. „Амнести Интернешънъл“ заявява:

„При последно направената оценка на дейността на китайското правителство в четири ключови аспекта на човешките права преди Олимпиадата, „Амнести Интернешънъл“ установи, че като цяло резултатите са все още незадоволителни. Налице е известен прогрес по отношение на реформите, касаещи смъртното наказание, но в други основни отношения работата на правителството по въпросите за човешките права се е влошила.“

Провеждайки Олимпийските игри в Пекин въпреки влошаването на състоянието на човешките права в Китай, Международната общност изпраща на Китай сигнал за безнаказаност. Впечатлението, с което Китай би следвало да остане, е че няма

³ „ККП трябва да бъде осъдена заради превръщането на Гао Джишън в престъпник поради писмото му до *The Epoch Times*“, *The Epoch Times*, 24 декември 2006 г.

значение доколко в страната се нарушават човешките права; международната общност изглежда нехае.

2) Финансиране на здравеопазването

По време на прехода на Китай от социализъм към пазарна икономика, системата на здравеопазването също е част от промяната. От 1980 г. Китай започва да изтегля държавни капиталовложения от сектора на здравеопазването, разчитайки на това, че здравната система ще компенсира липсващите средства чрез потребителските такси за здравни услуги. От 1980 г. разноските на държавата в областта на здравеопазването спадат от 36% на 17%, докато разходите на пациентите, заплащани от собствения им джоб, скачат от 20% на 59%⁴. Проучване на Световната банка разкрива, че намаляването на капиталовложенията в сферата на общественото здравеопазване е за сметка на повишаването на разходите в частния сектор.⁵

Според Ху Уеймин, сърдечносъдов хирург, държавното финансиране на болницата, в която той работи, не покрива дори месечните заплати на персонала. Той заявява:

„При настоящата система болниците трябва да преследват печалба, за да оцелеят“. Организацията „Човешки права в Китай“ (Human Rights in China) съобщава: „Провинциалните болници [са били принудени] да изобретяват начини за печелене на пари, за да осигурят задоволителен доход.“⁶

За болниците продажбата на органи се е превърнала в източник на средства, в начин, по който те да продължават да функционират, и в средство, даващо възможност за предоставяне на други здравни услуги на обществото. Можем да видим как тази крайна нужда от средства би могла да доведе първо до

⁴ „Високата цена на заболяванията в Китай“ (“The high price of illness in China”, Луиза Лим, BBC News, Пекин, 2006/03/02

⁵ „Общественото здравеопазване в Китай: организация, финансиране и предоставяне на услуги“. 27 юли 2005 г., Джефри П. Коплан

⁶ Привеждане в действие на Международната спогодба за икономически, социални и културни права в Народна Република Китай“, 14 април 2005 г., параграф 69, стр. 24.

изнамирането на иначе рационалното обяснение, че отнемането на органи от затворници, които биха били екзекутирани така или иначе, е приемливо, и второ – до желанието да се избягват твърде подробни запитвания дали донорите, въввлечени в това от властите, действително са били осъдени на смърт затворници.

3) Финансиране на армията

Войската, подобно на системата на здравеопазването, е преминала от държавното финансиране към частния сектор. Войската в Китай е бизнес с конгломератен характер. Този бизнес не е корупция или отклонение от държавната политика. Той е позволен от държавата - един одобрен начин за набиране на средства за военна дейност. През 1985 г. тогавашният президент Дън Сяопин издава директива, позволяваща на поделенията на Народноосвободителната армия да печелят пари, за да компенсират недостига във влошаващия се баланс на техните бюджети.

Много от трансплантационните центрове и общите болници в Китай са военни институции, финансирани от реципиентите на органи за трансплантация. Военните болници действат независимо от Министерството на здравеопазването. Средствата, които те припечелват от присаждането на органи, са повече от разходите им по тези учреждения. Парите са използвани за финансирането на цялостния военен бюджет.

Да вземем например Трансплантационния център при Обща болница на въоръжената полиция в Пекин. Тази болница самоуверено заявява:

„Нашият Трансплантационен център е основният ни отдел за печалба. Общият му доход през 2003 г. бе 16 070 000 юана. От януари до юни 2004 г. приходите му възлизаха на 13 570 000 юана. През тази година (2004) има шанс да надхвърлим 30 000 000 юана.“⁷

⁷ <<http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp>>. Тази страница бе налична в началото на юли 2006 г. и бе отстранена впоследствие. Архивираната страница се намира на:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>.

Въвлечането на военните в отнемането на органи се разпростира до цивилните болници. Реципиенти често споделят пред нас, че дори когато получават органи за трансплантация в цивилни болници, хората, ръководещи операцията, са военни.

Ето един пример. По време на престоя ни в Азия, докато популяризирахме нашия доклад ние се срещнахме с човек, предприел полет до Шанхай през 2003 г., за да получи нов бъбрек на предварително договорената цена от 20 000 юана. Той бил приет в Първа народна болница – цивилно учреждение – и по време на двете последвали седмици четири бъбрека били предоставени за тестове за съвместимост с кръвта му и други фактори. Нито един не се оказал съвместим поради антителата на пациента; всички [бъбреци] били отнесени обратно.

Впоследствие той заминал за родната си страна, завръщайки се в болницата два месеца по-късно. Други четири бъбрека били тествани по подобен начин; когато осмият се оказал съвместим, операцията по присаждане на органа била успешно извършена. Осемдневният възстановителен период [на този човек] протекъл в 85-та болница на Народноосвободителната армия. Негов хирург бил д-р Тан Джианмин от военната зона в Нанжин, който понякога носел военната си униформа в цивилната болница.

Тан носел листове със списъци на евентуалните „донори“, съставени на базата на различни характеристики на тъканите и кръвта, от които подбирал имена. В различни случаи лекарят бил забелязван да напуска болницата във военна униформа и да се връща 2-3 часа по-късно, носейки контейнери с бъбреци. Д-р Тан казал на реципиента, че осмият бъбрек бил от езекутиран затворник.

Военните имат достъп до затворите и затворниците. Операциите им са дори по-засекретени от тези на гражданското правителство. Те са неподвластни на закона.

4) Корупция

Корупцията е основен проблем в Китай. Държавните институции понякога работят по-скоро за облагата на тези, които ги управляват, отколкото за благо на народа. От време на време Китай подема [кампанията] „Железен юмрук“ срещу корупцията.

При отсъствието на законово управление и демокрация обаче, където потайността е на власт, а публична отчетност на обществените фондове липсва, тези антикорупционни кампании изглеждат по-скоро като борби за власт, отколкото като истински антикорупционни движения. Те са опити за успокояване на обществената загриженост по отношение на корупцията, политизирани ПР-кампании.

Продажбата на органи е проблем, породен от стремеж към парични облаги. Но това е различно от твърдението, че тя е корупционен проблем. Продажбата на органи от донори без тяхното съгласие е комбинация от омраза и алчност. Една държавна политика на преследване е прокарана по финансово изгоден начин.

Бившият президент на Китай Дън Сяопин е казал: „Да забогатееш е прекрасно“. Не е казал, че някои от начините за забогатяване са позорни.

Незаконно забогатяващите болници се възползват от беззащитните затворници в техните региони. Тези хора са в затвора без права, на разположение на властите. Насаждането на омраза срещу затворниците и тяхната дехуманизация означава, че те могат да бъдат безскрупулно убивани по жесток начин от онези, които се поддават на тази официална пропаганда на омразата.

б) Фактори, касаещи отнемането на органи

5) Технологично развитие

Алберт Айнщайн пише:

„Освобождаването на атомна енергия е променило всичко освен нашия начин на мислене...решението на този проблем лежи в сърцето на човека. Ако знаех това, бих станал часовникар.“

Технологичните постижения не променят човешката природа. Но те действително оказват влияние върху способността за нанасяне на вреда.

Развитието на трансплантационната хирургия е допринесло много за подобряването възможностите на човечеството в решаването на проблемите с органи, отказващи да функционират. Но тези подобрения в тази област не са променили нашия начин на мислене.

Съществува тенденция всички нови медицински постижения да бъдат считани за благодетелстващи обществото. Това със сигурност е намерението на създателите им. Но медицинските проучвания – независимо колко напреднали са те – се сблъскват лице в лице с добре познатите ни умствени ограничения за добро и зло.

По-напреднали технологии в областта на трансплантационната хирургия не означава по-развита политическа система за Китай. Китайската комунистическа система остава. Развитието на трансплантационната хирургия в Китай става жертва на жестокостта, корупцията и репресиите, обхванали страната. Подобренията в сферата на трансплантационната хирургия предоставят на старите кадри нови средства, чрез които те да дават воля на своите продажност и идеология.

Не се опитваме да кажем, че хората, усъвършенствали трансплантационната хирургия, е трябвало да станат часовникари. Но наистина смятаме, че не би трябвало да сме толкова наивни, че да мислим, че само защото трансплантационната хирургия е била развита, за да прави добро, тя не може да причини вреда.

Напротив, изказаното твърдение срещу развитието на трансплантационната хирургия в Китай – че тя е използвана с цел отнемането на органи от практикуващи Фалун Гонг без тяхното съгласие – би било просто един израз, в нов контекст, на Айнщайновия урок. Виждали сме и преди, че модерните технологии, развити в полза на човечеството, са били изопачавани, за да причиняват вреда. Не би трябвало да се изненадваме, ако това се е случило и с трансплантационната хирургия.

6) Отношение към осъдените на смърт затворници

В речта си по време на конференцията на хирурзите в южен Гуанджоу в средата на ноември 2006 г., зам. министърът на здравеопазването Хуанг Джиефу призна, че ексекутираните затворници, осъдени на смърт, са източник на органи за присаждане. Той заяви: „С изключение на малкия брой жертви на пътнотранспортни произшествия, повечето органи от мъртви тела са взимани от ексекутирани затворници.“ *Asia News* пише:

„Задкулисният бизнес трябва да бъде забранен, заяви г-н Хуанг, имайки предвид, че твърде често органите са вземани без съгласието на притежателите им и са продавани на чужденци срещу големи суми.“

Китай налага смъртно наказание за голям брой нарушения, включително строго политически и икономически престъпления, където няма и намек, че обвиняемия е извършил акт на насилие. Преходът от това да не се екзекутират хора до това да се убиват практикуващи Фалун Гонг заради органите им без тяхното съгласие представлява голяма крачка. Преходът от екзекутирането на затворници, осъдени на смърт за политически или икономически престъпления, и отнемането на органите им без тяхното съгласие, до убиването на практикуващи Фалун Гонг заради органите им без тяхното съгласие е далеч по-малка крачка.

Би било трудно да се повярва, че държава, която не е убила никого, в която не се прилага смъртното наказание и която не е отнемала органи от никого без съгласието му, би отнемала органи от практикуващи Фалун Гонг без тяхното съгласие. Далеч по-лесно е да се повярва, че държава, екзекутираща затворници, осъдени на смърт заради икономически или политически престъпления и отнемаща органите им без тяхното съгласие, би убивала и практикуващи Фалун Гонг заради органите им без дадено съгласие от тяхна страна.

[Практикуващите] Фалун Гонг съставляват група затворници, които са клеветени, лишавани от човешката им същност, деперсонализирани и поставяни в крайно тежки условия дори в по-голяма степен от затворниците, осъдени на смърт поради криминални прояви. И наистина, ако човек вземе предвид само официалните изявления, насочени срещу тези две групи затворници, би изглеждало, че [практикуващите] Фалун Гонг биха станали обект на отнемане на органи преди осъдените на смърт затворници.

7) Дарения на органи

В Китай не съществува организирана система за дарения на органи⁸⁹. В това отношение страната се различава от всяка друга държава, развиваща се в областта на трансплантационната хирургия. Дарения от живи донори са позволени за членове на семействата им.

Бяхме информирани, че в Китай съществува културно обусловена неохота по отношение на даренията на органи. Въпреки това Хонконг и Тайван, при наличието на същата, в основата си, култура, имат активни програми за дарения на органи.

Отсъствието на система за дарения на органи ни казва две неща. Първо, че даренията на органи не са достоверен източник на органи за присаждане в Китай.

Поради културно обусловената неохота по отношение на даряването на органи в Китай, дори една активна система за дарения на органи би срещнала трудности при предоставянето на количеството органи за присаждане, понастоящем налично в Китай. Но проблемът се усложнява, при положение че липсва дори някакъв активен опит за насърчаване на даренията.

Даренията са от значение в други държави, понеже даренията са основният източник на органи за присаждане. От липсата на сериозен опит за насърчаване на даренията в Китай можем да заключим, че за Китай те дори не са от значение. В Китай съществува такава преситеност от органи, налични за трансплантации без да са дарени, че поощряването на даренията на органи става излишно.

Отсъствието на сериозен опит за насърчаване даренията на органи в комбинация с кратките периоди на изчакване за извършването на трансплантации в Китай и

⁸ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006-05-05, *China Daily*) Архивирана страница на английски:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

⁹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> *Life weekly*, 2006-04-07 Архивирана страница:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F200604%2F467.html+%&x=26&y=11>

големият брой налични органи за присаждане говорят, че Китай е зает от живи органи за трансплантации; от хора, държани от властите в готовност да бъдат екзекутирани заради органите им, впоследствие използвани за присаждане. Тази действителност с нищо не спомага за отхвърлянето на твърдението за отнемане на органи от практикуващи Фалун Гонг без тяхното съгласие.

8) Периоди на изчакване

Уебсайтове на болници в Китай рекламират кратки периоди на изчакване за трансплантации на органи. Трансплантите от отдавна починали донори са неприложими поради разграждането на органите след смъртта. Ако приемем тази самореклама на болниците за чиста монета, това говори, че съществува голям брой хора, понастоящем живи, които са налични при нужда като източници на органи.

Периодите на изчакване за трансплантации на реципиенти в Китай са много по-ниски от всякъде другаде. На уебсайта на Китайския международен трансплантационен спомогателен център е упоменато, че „може да отнеме само седмица, за да се намери подходящият донор (на бъбреци), като максималното време е един месец...“¹⁰. По-нататък се казва, че „Ако нещо се обърка с органа на донора, на пациента ще бъде предоставена опцията да му бъде предложен друг донор и операцията да бъде извършена отново след седмица.“¹¹ Сайтът на Ориенталския трансплантационен център заявява в началото на април 2006 г., че „средният период на изчакване (за подходящ черен дроб) е две седмици.“¹² На

¹⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm>

Архивирана страница:

http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.htm&x=19&y=1_1

¹¹ <http://en.zoukiishoku.com/list/volunteer.htm> Архивирано на:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm+&x=8&y=9>

¹² Заглавната страница е променена. Архивираната страница се намира на: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/otcl.png

Интернет страницата на болница Чанджън в Шанхай пише: „...средният период на изчакване за набавяне на черен дроб е една седмица за всички пациенти“.¹³

За сравнение, средният период на изчакване в Канада за бъбрек е бил 32.5 месеца през 2003 г., а в Британска Колумбия - дори по-дълъг – 52.5 месеца.¹⁴ Периодът на издръжливост на един бъбрек е между 24-48 часа, а на черния дроб – около 12 часа.¹⁵ Наличието на огромна банка с живи бъбречно-чернодробни „донори“ би трябвало да е единственият начин за трансплантационните центрове на Китай да осигурят на клиентите толкова кратки изчаквания. Удивително кратките периоди на изчакване, рекламирани за перфектно съвместими органи, предполагат съществуването на голяма банка с живи бъдещи „донори“.

9) Уличаваща информация по уебсайтовете

Някои от материалите, налични по уебсайтовете на различни трансплантационни центрове в Китай отпреди 9 март 2006 г. (когато твърденията относно широкомащабните отнемания на органи изплуваха на повърхността в канадски и други световни медии) също са уличаващи. Разбираемо, впоследствие голяма част от информацията е била премахната. Така че тези коментари ще се отнасят само за сайтове, които все още могат да бъдат намерени на архивирани места, с посочено местонахождение на сайта или в коментарите, или като бележки под линия. Изненадващо количество само-обвинителен материал бе все още достъпен за уеб браузърите през последната седмица от юни през 2006 г. Тук ще изредим само четири примера:

¹³ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Архивирано на: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

¹⁴ Канадски Регистър на присадените органи, канадски Институт за здравна информация, (http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt), юли 2005 г.

¹⁵ Система за подбор на подходящи донори, Организация за набавяне и трансплантация на органи (ОНТО) <http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

1) Уебсайтът на Спомагателния център към Китайската международна мрежа за трансплантации

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(град Шенян)

До 17 май 2006 г. в английската си версия (китайската очевидно изчезва след 9 март) този уебсайт посочва, че центърът е бил установен през 2003 г. в Първа болница към Китайския медицински университет „...специално за чуждестранни приятели. Повечето пациенти са от всички краища на света.“ В началното изречение към уводните думи на сайта¹⁶ се заявява, че „Източници на *viscera* (речникова дефиниция: „меки вътрешни органи... включително мозък, бели дробове, сърце и т.н.“) могат да бъдат намерени незабавно!“ На друга страница¹⁷ на същия сайт се намира следното изявление: „...броят на операциите по присаждане на бъбреци е поне 5000 годишно из цялата страна. Тези трансплантации са извършвани благодарение на подкрепата на китайското правителство. Върховният народен съд, главният държавен юрисконсулт, полицията, съдебната система, Министерството на здравеопазването и гражданската администрация съвместно са постановили закон, гарантиращ, че даренията на органи са с подкрепата на правителството. Това е уникално в цял свят.“

В раздела „въпроси и отговори“ на сайта може да бъде намерено следното:

„Преди трансплантацията на бъбрек от жив човек, ще осигурим функционирането на бъбреците на донора...Така че е много по-сигурно отколкото в други страни, където органът не е от жив донор.“¹⁸

¹⁶ Оригиналната страница е била променена. По-стари версии все още могат да бъдат намерени на Интернет архива:

<http://web.archive.org/web/20050305122521/en.zoukiishoku.com>

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm>

Или използвайте архивираната версия на:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=>

„Въпрос: Органите за трансплантации на панкреас от пациенти с мозъчна смърт ли идват?“

„Отговор: Нашите органи не са от пациенти с мозъчна смърт, тъй като състоянието на органа може да не е добро.“¹⁹

2) Уебсайтът на Ориенталски център за трансплантации на органи

(<http://www.ootc.net>)

(град Тянжин)

На страница, за която бяхме информирани, че е била премахната в средата на април (но която все още може да бъде видяна като архив ¹²) се намира твърдението, че от „януари 2005 г. до днес сме извършили 647 чернодробни трансплантации – 12 от които тази седмица; средният период на изчакване е две седмици.“ Диаграма, премахната почти по същото време (но все още налична като архив²⁰) посочва, че на практика стартирайки през 1998 г. (когато е провел едва 9 чернодробни трансплантации) до 2005 г. [центърът] е извършил цели 2248²¹.

¹⁸ <http://en.zoukiishoku.com/list/ga.htm> или използвайте архивираната версия: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fga.htm&x=27&y=10>

¹⁹ <http://en.zoukiishoku.com/list/ga7.htm> или използвайте архивираната версия: http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fga7.htm&x=35&y=1_0

²⁰ Заглавната страница е променена. Архивирано на: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/oct_achievement.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/oct2.png

²¹ Страницата е променена. Архивирано на: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/oct_case.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/oct1.png



截至目前我们共完成肝移植手术**2248**例
 去年术后患者一年平均生存率达**97%**

2,248

За сравнение, според Канадския регистър на присадените органи ¹⁴, общият брой на трансплантациите на органи от всякакъв вид за Канада през 2004 г. е бил 1773.

3) Уебсайтът на Чернодробния трансплантационен център към Университетска болница в Жяотон

(<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>)

(Шанхай – Този център е под #5 в списъка с центровете, с които са проведени телефонни разговори)

В пост от 26 април 2006 г.²²

(<http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml>), уебсайтът твърди:

„Случаите на чернодробни трансплантации (тук) са седем през 2001 г., 53 през 2002 г., 105 през 2003 г., 144 през 2004 г., 147 през 2005 г. и 17 случая през януари 2006 г.“.

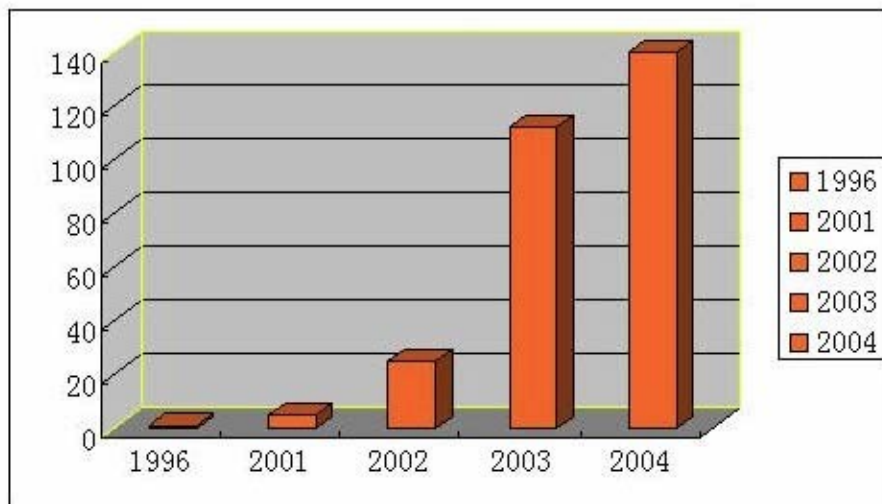
4) Уебсайтът на Центъра по трансплантации на органи към Болницата в Чанджен, филиал на Военен медицински Университет #2

(<http://www.transorgan.com/>)

(Шанхай)

²² <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> Архивирано на: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticl_e15198152.shtml

След 9 март 2006 г. е премахната страницата [от сайта]. (Архивираната интернет страница е налична.²³) Тя съдържа следната графика, отразяваща броя на ежегодните чернодробни трансплантации, извършени от този център:



我院器官移植研究所历年肝移植例数

Във формуляра „Молба за чернодробна трансплантация“²⁴, най-горе пише, че „... Понастоящем [разходите] за чернодробния трансплант, операционната такса и разноските по хоспитализирането възлизат общо на около 200 000 юана (66 667 канадски долара), а средният период на изчакване за набавяне на черен дроб е една седмица за всички пациенти в нашата болница...”

10) Интервюта с реципиенти на органи

За първата версия на доклада ни нямаше време да се занимаем с интервюирането на реципиенти на органи – на хора, отишли в Китай от чужбина за органи за присаждане. За тази версия се заехме с обширни интервюта на мнозина от тези

²³ Интернет адрес на премахнатата страница до март 2005 г. в Интернет архива е: http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

²⁴ <http://www.transorgan.com/apply.asp>, архивирано на:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

реципиенти и членовете на семействата им. Кратки изложения на техните преживявания са включени като приложение към този доклад.

Трансплантациите на органи, както ги описват реципиентите и техните роднини, са провеждани при почти пълна секретност, като че ли са престъпление, което е нужно да се прикрие. Колкото е възможно по-малко информация е давана на реципиентите и техните семейства. Не им е съобщавана идентичността на донорите. Никога не са им показвани писмени съгласия от донорите или семействата им. Самоличността на опериращия лекар и помощния персонал често не са разкривани, въпреки запитванията за тази информация. На реципиентите и семействата им в общия случай времето на операцията е съобщавано малко преди тя да бъде проведена. Понякога операциите са извършвани посред нощ. Цялата процедура е извършвана на базата на „не питай, не казвай.“

Когато хората се държат все едно крият нещо, логично е да заключим, че крият нещо. Тъй като вземането на органи от осъдени на смърт затворници е широко известен, признат дори от китайското правителство факт, не може китайските трансплантационни болници да се опитват да скрият това. Трябва да има нещо друго. Какво?

11) Паричните облаги

Трансплантациите на органи в Китай са високодоходен бизнес. Можем да проследим пътя на парите на хората, плащащи за трансплантации на определени болници, които извършват такива, но не можем да отидем по-далеч от това. Не знаем кой прибира парите, получени от болниците. Заплатени ли са замесените в криминално събиране на органи сестри и лекари с извънмерни суми за своите престъпления? Това беше въпрос, на който ни бе невъзможно да отговорим, тъй като нямаше как да узнаем къде отиват парите.

Уебсайтът на Спомагателния център към Китайската международна мрежа за трансплантации

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(град Шенян)

Преди обозначеното му премахване от сайта²⁵ през април 2006 г., размерът на приходите от трансплантации бе упоменат в следната ценова листа:

Бъбрек: 62 000 щ.д.

Черен дроб: 98 000 – 130 000 щ.д.

Черен дроб – бъбрек: 160 000 – 180 000 щ.д.

Бъбрек – панкреас: 150 000 щ.д.

Бял дроб: 150 000 – 170 000 щ.д.

Сърце: 130 000 – 160 000 щ.д.

Роговица: 30 000 щ.д.

Стандартен метод за разследване на всяко едно обвинение в престъпление, при което парите сменят притежателя си, е да се проследи пътя на парите. Но що се отнася до Китай, затворените му врати означават, че трасирането на парите е невъзможно. Това, че не знаем къде отиват парите, не доказва нищо. Но също така и не опровергава нищо, включително и тези обвинения.

12) Трансплантационната етика в Китай

Професионалистите в областта на трансплантационната хирургия в Китай не са част от никакви структури извън рамките на законите, ръководещи тяхната работа. В много други държави съществуват самоуправляващи се трансплантационни професионални общности със свои собствени дисциплинарни системи. Специалистите в областта на трансплантационната хирургия, нарушаващи етичните норми, могат да бъдат уволнени от своите колеги без никаква намеса от страна на държавата.

²⁵ Въпреки това човек все още може да посети Интернет архива за информация относно този уебсайт от март 2006 г.:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+%&x=16&y =11>

Не открихме нищо подобно за трансплантационните хирурзи в Китай. Що се отнася до трансплантационната хирургия, докато държавата не се намесва, всичко е възможно. Не съществува самостоятелен надзорнически орган, който да упражнява дисциплинарен контрол над трансплантационните специалисти независимо от държавата.

Системата на „дивия Запад“, прилагана от трансплантационната хирургия в Китай, спомага за възникването на практики на злоупотреба. Намесата на държавата и криминалното разследване неминуемо са по-малко систематични от професионалната дисциплина. Тъй като наказанията при съдебно преследване са по-тежки от дисциплинарните наказания – потенциален престой в затвора в сравнение с просто отстраняване от професионална длъжност – съдебните дела са по-редки от дисциплинарните случаи.

Отсъствието на функционираща система за професионална дисциплина в областта на трансплантационната хирургия не означава, че се извършват злоупотреби. Но със сигурност прави по-голяма вероятността те да се проявят.

13) Трансплантационната етика в чужбина

Съществуват огромни пропуски в чуждестранната трансплантационна етика. В много от държавите, в които се е зародил трансплантационния туризъм към Китай, специалистите в областта на трансплантационната хирургия са организирали етични и дисциплинарни системи. Но за тези системи е рядкост да се заемат конкретно с трансплантационния туризъм, да се свържат с трансплантационни специалисти в Китай или [да се занимаят с] транспланти от ексекутирани затворници. Ключовите думи тук изглеждат са „далеч от очите, далеч от сърцето“.

Спрямо трансплантационния туризъм Кодекса за професионално поведение на Медицинския съвет в Хонконг се придържа към два принципа, които си струва да изтъкнем. Единият е, че „ако съществува съмнение“ по въпроса дали съгласието е дадено свободно или доброволно от донора, професионалистите по никакъв начин не би трябвало да се ангажират с дарението [на органа]. А най-малкото, което би могло да се каже за Китай – с оглед на факта, че „почти всички“ органи за

присаждане идват от затворници – е, че в почти всеки случай свободното или доброволно даденото от донора съгласие е под съмнение.

Вторият принцип е, че установяването статуса на китайския донор е задължение на чуждестранните специалисти. Чуждестранният професионалист не действа според етичните норми, ако не прави запитвания или извършва само повърхностни такива. След извършеното проучване чуждестранният професионалист трябва да е удовлетворен отвъд всякакво съмнение, че съгласието е било дадено свободно и доброволно от донора, преди да насочи пациент към Китай.

За да процъфтява, търговията с органи в Китай се нуждае както от предлагане, така и от търсене. Предлагането е от Китай, от затворници. Но търсенето, в по-голямата си част и за луди пари, идва от чужбина.

В приложение представяме критичен анализ на етиката на взаимоотношенията с Китай по отношение на органите за трансплантации. Принципите на Хонконг са по-скоро изключение, отколкото правило. Професионалната етика в световен мащаб не прави нищо – или прави недостатъчно – за да спре чуждестранната нужда от органи от Китай.

14) Трансплантационните закони в Китай

До 1 юли 2006 г. практиката на търговия с органи в Китай бе легална. Закон, забраняващ продажбата им, влезе в сила на тази дата.

В Китай съществува огромна разлика между прокарването на един закон и привеждането му в действие. Предисловието на Конституцията на Китай, например, обещава на Китай „високо ниво“ на демокрация. Но, както показва масовото избиване на пл. „Тянанмън“, Китай не е демократичен.

Действително, от това, което можем да кажем, понастоящем законът за трансплантациите не е привеждан в действие. В края на декември 2006 г. белгийският сенатор, Патрик Ванкрункелсвен, позвънява в две различни болници в Пекин, представяйки се за купувач на бъбречен трансплант. И двете болници на момента му предлагат бъбрек за 50 000 евро.

Както бе отбелязано по-рано, зам. министърът на здравеопазването, Хуанг Джиефу, порица продажбата на органи от затворници, осъдени на смърт и екзекутирани, с думите: „Задкулисният бизнес трябва да бъде забранен“. Въпреки това, той вече бе забранен – на 1 юли. Неговата реч трябва да бъде считана за официално признание, че забраната не действа.

15) Трансплантационните закони в чужбина

Този род органи за присаждане, с които работи китайската медицинска система, е нелегален навсякъде по света. Но не е незаконно за един чужденец от която и да е държава да отиде в Китай, да се облагодетелства от трансплантация на орган – което би било нелегално в родината му – и след това да се завърне у дома. Законите за чуждестранните трансплантации на органи навсякъде са с териториален обхват. Те не притежават екстериториална сфера на действие.

Много други закони са валидни в световен мащаб. Уличените в детски секс-туризъм например могат да бъдат подведени под съдебна отговорност не само в държавата, в която са осъществили сексуални контакти с деца, но и в много други държави, в родината им също. Този вид законодателство не съществува за трансплантационните туристи, които плащат за транспланти без да си правят труда да установят дали донорът на органа е дал своето съгласие.

Имало е няколко законодателни инициативи. Белгийският сенатор Патрик Ванкрункелсвен, например, предлага екстериториален наказателен закон за трансплантационните туристи, поръчващи органи в чужбина, където донорите са затворници или изчезнали хора. Но този проектозакон все още е в ранен етап.

16) Туристически съветници

Много държави разполагат с туристически съветници, предупреждаващи техните граждани за рисковете по време на пътуването им до една или друга държава. Съветниците често предупреждават за политическо насилие или дори за проблеми, свързани с атмосферните влияния. Но нито едно правителство не е издало туристически съветник относно трансплантациите на органи в Китай,

предупреждавайки гражданите си, че в очите на Трансплантационната общност „почти всички“ органи в Китай идват от затворници.

Някои, и както се надяваме – много от потенциалните реципиенти на органи за трансплантация биха се поколебали да отидат до Китай за органи, ако знаеха, че органите им идват от несъгласни на това затворници. Но за момента не съществува систематична комуникация с хората, евентуални реципиенти на органи в Китай – нито чрез правителствата, нито чрез медицинското съсловие.

Например канадския туристически съветник за Китай, публикуван на уебсайта на Министерството на външните работи, дава обширна информация, почти 2 600 думи, и има раздел за здравеопазването. Но трансплантации на органи не са упоменати.

17) Фармацевти

Трансплантационната хирургия разчита на медикаменти, потискащи реакцията на организма за отхвърляне на транспланта. Китай внася тези медикаменти от основните фармацевтични компании.

Навремето трансплантационната хирургия изискваше съвместимост както на тъканите, така и на кръвната група, за да бъде успешно присаждането на органа. Развитието на медикаментите, потискащи отхвърлянето на транспланта, е позволило на трансплантационната хирургия да избегне необходимостта от съвместимост на тъканите. Възможно е, чрез солидната употреба на лекарства, потискащи реакциите на отхвърляне на транспланта, да бъде присаден орган от донор на реципиент, чиито тъкани не са съвместими. Единствено съвместимостта на кръвната група е от значение. Съвместимостта на тъканите е желателна, за да се избегне тежката зависимост от лекарства, потискащи реакциите на отхвърляне на транспланта, но вече не е от значение. Китайската медицинска система разчита основно на медикаментите за потискане реакциите на отхвърляне.

Международните фармацевтични компании се отнасят с китайската трансплантационна система както и всички останали. Те не задават въпроси. Те нямат информация дали медикаментите им са използвани за реципиенти, получили органи от затворници, които са станали донори не по своя воля, или не.

Много държави имат актове за контрол на износа, забраняващи напълно износа на някои продукти и изискващи държавно разрешение за износа на други. Нито една държава, доколкото ни е известно, не забранява износа за Китай на лекарства, потискащи реакциите на отхвърляне, използвани при пациенти след трансплантация на органи.

Канадският Акт за забрана върху вноса и износа, например, постановява:

„Никой не може да изнася, или да се опитва да изнесе от страната, стоки, включени в Акта за контрол на износа, или стоки към някоя от държавите, включени в Списъка за контрол на дестинациите, освен ако това не е осъществено в съответствие с разрешително за износ, издадено въз основа на този Акт.”²⁶

Но медикаментите за потискане реакциите на отхвърляне на трансплантите не са включени в Списъка за контрол на дестинациите за Китай.

18) Финансиране на здравеопазването в чужбина

Някои държавни програми за здравеопазване заплащат за здравни услуги в чужбина същите суми, които биха заплатили при провеждането на лечението в страната. Там, където това се случва, не съществува – доколкото ни е известно – забрана за заплащане в нито една държава, в случай, че пациентът получава орган за присаждане в Китай.

Трансплантационните туристи се нуждаят от грижи в родната им страна след изписването им от болницата. Те продължават да имат нужда от рецепти и лекарства, потискащи реакциите на отхвърляне на транспланта. Държавите, осигуряващи финансиране на здравните услуги, предоставят финансиране конкретно на този тип лечение след изписване от болницата.

И тук финансиращите гледат с безразличие на това как реципиентът е получил органа. Фактът, че органът може да е дошъл от несъгласен на това затворник в

²⁶ Раздел 13.

Китай, убит заради органа, просто не е от значение за финансирането на медицинските грижи за реципиента в чужбина.

в) Фактори, касаещи Фалун Гонг

19) Доловена заплаха

Преобладаващото мнозинство затворници, осъдени заради социални протести в китайските затвори, са [практикуващи] Фалун Гонг. Според изчисленията две трети от жертвите на изтезания в китайските затвори са [практикуващи] Фалун Гонг. Крайностите на езика, използван от китайския режим срещу Фалун Гонг, нямат равни на себе си, съпоставени с относително меката критика на Китай към жертвите, които Западът е свикнал да защитава. Документираните ежегодни своеволни убийства и изчезвания на [практикуващи] Фалун Гонг далеч задминават по брой тези на всяка друга потърпевша група.

Защо китайското правителство осъжда така рязко и репресира така жестоко точно тази група, повече от всяка друга? Стандартният китайски рефрен относно Фалун Гонг е, че той е зъл култ.

Фалун Гонг не притежава нито една от характеристиките на един култ. Това не е организация. Няма членства, нито пък офиси или чиновници. Фалун Гонг не притежава фондове, нито банкови сметки.

Дейвид Оунби, директор на Центъра за Източноазиатски проучвания към Монреалския университет и специалист по съвременна китайска история, пише за Фалун Гонг в документ, изготвен преди шест години за Канадския институт по международни отношения. Той заявява, че за разлика от култовете, при Фалун Гонг няма задължителни финансови облигации, изолация на практикуващите в комуни или отдръпване от света. Той казва:

„Членовете на Фалун Гонг остават в обществото. По-голямата част от тях живеят със семействата си. Ходят на работа; изпращат децата си на училище.“²⁷

Няма наказание за напускането на Фалун Гонг, тъй като няма нищо за напускане. Практикуващите са свободни да практикуват Фалун Гонг колкото чувстват за добре. Могат да започнат и да спрат по всяко време. Могат да правят упражненията на групи или самостоятелно.

Ли Хонгджъ, авторът на книгите, вдъхновили практикуващите Фалун Гонг, не е издигнат в култ от практикуващите. Нито получава средства от тях. Той е уединен човек, който рядко се среща с практикуващите. Напътствията му към практикуващите са публично достояние – лекции по време на конференции и издадени книги.

Заклеймяването на Фалун Гонг като зъл култ от китайското правителство е съставна част от репресиите срещу Фалун Гонг, претекст за тези репресии, както и клеветата, насаждане на омраза, лишаване от индивидуалност, маргинализация и дехуманизация на практикуващите Фалун Гонг. Но това заклеймяване не обяснява пораждането на репресиите. Етикетът „зъл култ“ е изфабрикувано средство за репресиите, но не и причината за тях. Причината лежи някъде другаде.

С цел засилване на подчинението, китайските системни физически упражнения или чигонг във всичките им вариации са потиснати през 1949 г. след като китайската комунистическа партия завзема властта. До 1990 г. полицейската обстановка в държавата става по-малко потисническа към всички форми на чигонг, включително и Фалун Гонг.

Фалун Гонг включва елементи от конфуцианството, будизма и даоизма. По същество той преподава медитационни методи посредством упражнения, целящи подобрието на физическото и духовното здраве. Движението няма политическа платформа; последователите му се стремят към насърчаването на истинност,

²⁷ “Фалун Гонг и канадската политика спрямо Китай”, Дейвид Оунби (“Falun Gong and Canada’s China Policy”, David Ounby, vol. 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, Spring 2001.)

доброта и търпимост отвъд расовите, национални и културни граници. Насилието е анатема.

Ли регистрира движението си пред правителствената Асоциация за изследване на чигонг. По времето, когато движението изпада в официална немилост, но преди то да бъде забранено, в началото на 1998 г. Ли заминава за САЩ. Но Фалун Гонг продължава да процъфтява. През 1999 г. правителството на Дзян установява, че съществуват 70 млн. последователи [на Фалун Гонг]. Същата година членовете на Китайската комунистическа партия по изчисления възлизат на 60 млн. души.

Преди Фалун Гонг да бъде забранен през юли 1999 г. последователите му се събират редовно в различни части на Китай, за да правят упражненията си. Само в Пекин тогава съществуват над 2000 места за практика.

През април 1999 г. комунистическата партия публикува статия в списанието „Наука и технология за младежта“, изтъкваща Фалун Гонг като суеверие и риск за здравето, тъй като практикуващите биха могли да откажат конвенционалното медицинско лечение при сериозни заболявания. Голям брой последователи на Фалун Гонг протестирали срещу съдържанието на статията пред редакцията в Тянжин. Последват арести и побои от страна на полицията.

За да отправят петиция относно тези арести към Държавния петиционен отдел в Пекин, на 25 април 1999 г. между 10 000 и 15 000 практикуващи Фалун Гонг се събират от зори до късна вечер пред щаба на комунистическата партия в Джонгнанхай, в съседство на Забранения град в Пекин. Събирането е мирно, без лозунги.²⁸ Дзян е алармиран от присъствието на тези апелиращи. Идеологическото превъзходство на комунистическата партия е, според него, в опасност.

²⁸ Дани Шехтер, „Предизвикателството на Фалун Гонг към Китай“ (Danny Schechter, *Falun Gong's Challenge to China*, Akashic Books, 2000) стр. 44-46

20) Политика на преследване

Ако събирането на органи от практикуващи Фалун Гонг бе широко разпространено в Китай, човек би очаквал някаква правителствена политика, довеждаща до този ефект. При все това, секретността на формулирането на политиката в Китай не ни позволява да определим дали подобна политика съществува.

Въпреки това, действително знаем, че преследването на Фалун Гонг съществува като официална политика. Има няколко много силни политически изявления, добавени като приложения към този доклад, направени от правителството на Китай и китайската комунистическа партия, призоваващи към преследването на Фалун Гонг, включително и към физическо преследване.

Правителството на Китай учредява предан административен апарат, натоварен със задачата да репресира Фалун Гонг. Този самоотвержен административен апарат има представители в различни части на Китай. Тъй като е създаден на десетия ден от шестия месец на 1999 г., той е наричан накратко Управление 610. Управление 610 има свои представители във всяка провинция, град, държава, университет, правителствена служба и държавен бизнес в Китай.

Според Ли Байген, тогавашен заместник-директор на Общинското планово бюро на Пекин, който присъстваше на срещата през 1999 г. тримата мъже, оглавяващи Управление 610, свикали над 3000 длъжностни лица във Великата зала на народа в столицата, за да обсъдят кампанията срещу Фалун Гонг, която по онова време не вървяла добре. Демонстрациите в столицата продължавали. Началникът на Управление 610, Ли Ланчин, устно оповестил новата правителствена политика срещу движението: „съсипване на репутациите им, финансово разоряване и физическо унищожение“. Точно след тази среща смъртните случаи на последователи [на Фалун Гонг] в ръцете на полицията започват да се регистрират като самоубийства.

21) Насаждане на омраза

Практикуващите Фалун Гонг в Китай са лишени от човешки права и на думи, и на дела. Политическите директиви са съчетани с широкообхватно подстрекаване на

обществото, както за да се оправдае политиката на преследване, така и за да се наберат участници и да се предотврати опозицията. Този вид набор от методи, насочен срещу определена група, се е превърнал и в предвестника, и в отличителния белег на жестоко потъпкване на човешките права, насочени срещу групата.

Според „Амнести Интернешънъл“, китайското правителство е възприело три стратегии за потъпкването на Фалун Гонг: насилие срещу практикуващи, които отказват да се отрекат от убежденията си; „промиване на съзнанието“, за да се принудят всички известни практикуващи да изоставят Фалун Гонг и да се отрекат от него, и медийна кампания, която да настрои общественото мнение срещу Фалун Гонг.²⁹

Местни клонове на правителството са били упълномощени да изпълнят нарежданията на Пекин за репресирането на Фалун Гонг. Изпълнение означавало, в частност, инсценирани опити за демонстриране пред китайското население, че практикуващите се самоубиват чрез самозапалване, че убиват и осакатяват членове на семействата си и отказват медицинско лечение. С течение на времето тази кампания постига желаните ефект и много – ако не и повечето – китайски граждани започват да възприемат възгледите на комунистическата партия относно Фалун Гонг. Тогава Националният народен конгрес прокарва закони, целящи легализирането на дълъг списък с незаконни действия, извършени от практикуващи Фалун Гонг срещу други практикуващи.

Насаждането на омраза е най-интензивно в Китай. Но то съществува по цял свят. Китайските чиновници, където и да са назначени, се включват в това подклаждане на омраза като неделима част от служебните им задължения. В Едмонтон, Алберта, Канада, това поведение се превърна в обект на полицейска препоръка за завеждане на дело срещу двама китайски служители от консулството в Калгари поради умишлено насаждане на омраза срещу Фалун Гонг. Полицейският доклад е предоставен като документ към този доклад.³⁰

²⁹ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

Насаждането на омраза не е достатъчно специфично, за да определи формата, възприета от преследването. Но то поощрява всевъзможни нарушения от най-лошия вид. Трудно е да си представим, че чутите от нас твърдения са истина, ако не беше този вид пропаганда на омразата. Щом този вид подстрекателство съществува, фактът, че хората биха се наели с подобно поведение срещу Фалун Гонг – да отнемат органите им и да ги избиват в процеса – престава да бъде невероятен.

22) Физическо преследване

Нарежданията на бившия президент Дзян към Управление 610³¹ са за „изкореняването“ на Фалун Гонг³². Приложение към доклада дава обширни подробности относно този опит за унищожение чрез преследване.

Неотдавнашният доклад на Специалния рапортьор по изтезанията към Обединените нации³³ отбелязва, че

„От 2000 г. насам, Специалният рапортьор и неговите предшественици са докладвали за 314 случая на предполагаеми изтезания на китайското правителство. В тези случаи става въпрос за над 1160 души.“ И „В допълнение към тази бройка трябва да се отбележи, че един случай, сигнализиран през 2003 г. (E/CN.4/2003/68/Add.1 para. 301), даде подробна информация за предполагаемите малтретирания и изтезания на хиляди практикуващи Фалун Гонг.“

³⁰ Въпреки полицейската препоръка, министърът на правосъдието реши да не завежда дело.

³¹ Приложение 6, (7 юни 1999 г.) „Речта на другаря Дзян Дзъмин по време на срещата на Политбюро на ККП относно ускоряването на разправата с и решаването на проблема „ФАЛУН ГОНГ“

³² H. CON. RES. 188, СЪВМЕСТНА РЕЗОЛЮЦИЯ, САЩ <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188:>

³³ Комисията по човешките права към Обединените Нации: Доклад на специалния Рапортьор по изтезанията и други жестоки, нечовешки или унижителни наказания или отношение, Манфред Новак, по време на неговата мисия в Китай от 20 ноември до 2 декември 2005 г. E/CN.4/2006/6/Add.6), 10 март 2006 г. (<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6Add6.doc>)

Нещо повече, докладът посочва, че 66% от жертвите на предполагаеми изтезания и малтретиране са били практикуващи Фалун Гонг, като сред останалите жертви се числят уйгури (11%), проституиращи (8%), тибетци (6%), защитници на човешките права (5%), политически дисиденти (2%) и други (хора, заразени с вируса на СПИН и членове на религиозни групи 2%).

Част от телефонно записан материал от пекинския офис на в. Washington Post най-малко две години по-късно (5 август 2001 г.)³⁴ илюстрира жестокостта на тогавашните методи на Управление „6-10“ и други агенти на режима срещу практикуващите Фалун Гонг:

„В полицейско управление в западен Пекин, Оуян бил разсъблечен и разпитван в продължение на пет часа. „Ако отговорех погрешно, тоест ако не кажех `да`, те ме удряха с електрошокова палка“, каза той. След това бил прехвърлен в трудов лагер в западните покрайнини на Пекин. Там надзирателите му наредили да стои прав с лице към стената. Ако мръднел, го удряли с електрошокова палка. Ако паднел от умора, отново го удряли с палката...”

„(По-късно) той бил изведен пред група затворници, също практикуващи Фалун Гонг, и се отказал от групата още веднъж пред записващите видеокамери. Оуян бил освободен от затвора и бил включен в класовете за промиване на съзнанието. След двадесетдневно дискутиране на Фалун Гонг по 16 часа дневно, той „завършил“. „Напрежението, на което бях подложен, бе - и все още е - неописуемо“, каза той. „През последните няколко години видях най-лошото, което човек би могъл да извърши. Ние действително сме най-лошите животни на Земята“.

Оунби отбелязва, че организациите на човешките права

³⁴ Washington Post Foreign Service, „Насилие сломява Фалун Гонг: Китай систематично унищожава групировката“, Джон Помфрет и Филип П.Пан, 5 август 2001 г. (<http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

„са осъдили единодушно жестоката кампания на Китай срещу Фалун Гонг, а много правителства по света, включително и това на Канада, са изразили своята загриженост.“

Той цитира доклада на „Амнести Интернешънъл“ от 2000 г., в който се изтъква, че 77 практикуващи Фалун Гонг са „починали в ареста или скоро след тяхното освобождаване, при подозрителни обстоятелства от началото на репресиите през юли 1999 г.“

23) Масови арести

Масовите арести на практикуващи са форма на физическо преследване, заслужаваща отделно внимание поради потенциалната им връзка с отнемането на органи. Всеки, чиито органи са били отнети против волята му, трябва първо да бъде задържан.

Репресиите срещу Фалун Гонг включват изпращането на хиляди и хиляди практикуващи в затвори и трудови лагери от лятото на 1999 г. Държавният доклад от 2005 г. за Китай на американския Държавен департамент³⁵ например посочва, че полицията [в Китай] управлява стотици центрове за задържания, като само 340-те трудово-превъзпитателни центъра са с капацитет за около 300 000 души. В доклада се посочва още, че броят на практикуващите Фалун Гонг, починали в ареста, е между няколкостотин и няколко хиляди души.

Стотици хиляди практикуващи заминават за Пекин, за да протестират или да държат лозунги с призив за легализирането на групата. Хората идват почти всеки ден. Авторката Дженифър Зен, живяла преди в Пекин, а сега – в Австралия, ни информира, че до края на април 2001 г. в Пекин са били извършени приблизително 830 000 ареста на последователи на Фалун Гонг, които са били идентифицирани. Няма налична статистика за практикуващи, които са били арестувани, но са отказали да се самоидентифицират. От интервютата ни с освободени практикуващи

³⁵ Държавни доклади на американския Държавен департамент върху извършваните дейности относно човешките права – Китай, 8 март 2006 г. (<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

Фалун Гонг знаем, че броят на тези, които не са се самоидентифицирали, е голям. Но не знаем колко е голям.

Големият брой последователи на Фалун Гонг, задържани тайно при своеволни и неясни условия, сам по себе си не доказва твърденията. Но обратното, отсъствието на подобен резерв от задържани, би разклатило твърденията. Една извънредно голяма група хора, подложена на проявите на своеволията и властта на държавата, без никаква форма на защита на своите права, се превръща в потенциален източник за насилствено отнемане на органи.

24) Смъртни случаи

До 22 декември 2006 г. имаме идентифицирани 3006 практикуващи Фалун Гонг, почнали в резултат от преследването. Тези идентифицирани жертви могат да бъдат разпределени в шест групи.

В първата група са жертвите, починали вследствие на породени от стрес причини поради постоянния тормоз и заплахи от страна на властите. Във втората са тези, малтретирани по време на ареста им и след това освободени живи, за да се върнат при семействата им, но починали вследствие на малтретиранията. Третата група е тази на жертвите, починали по време на задържането им в резултат на изтезанията и чиито тела са били върнати от властите на семействата им за кремиране. Четвъртата е на жертвите, починали в затвора поради малтретиране и кремирани, докато са все още в затвора, но чиито семейства са видели телата между смъртта и кремацията. В петата група са жертвите, починали и кремирани в затвора без семействата им изобщо да видят телата им. Шестата е тази на жертвите, починали в затвора, но за които нямаме достатъчно информация да определим дали семействата им са видели телата им преди кремацията.

От това, което можем да кажем, по-голямата част от възможните жертви на отнемането на органи сред практикуващите Фалун Гонг са онези, чиито семейства не са били уведомени за смъртта на любимите си хора. Тази липса на уведомяване има две причини. Едната е, че практикуващите са отказали да се идентифицират пред властите. Другата е, че властите, въпреки че са били наясно със самоличността на практикуващите, са отказали да уведомят семействата им за задържането им;

също така, преди смъртта им на тези практикуващи не е било позволено да се свържат с близките си.

Не можем обаче да изключим възможността петата и шестата група от идентифицираните смъртни случаи също да са жертви на отнемане на органи. Тази група възлиза на 300 души. Петата група в частност предизвиква съмнения. Имената на хората от нея са изредени в приложение към доклада.

Големият брой практикуващи Фалун Гонг, убити от властите чрез изтезания, е в подкрепа на разследваното от нас твърдение. Когато животът на практикуващите Фалун Гонг е без всякаква стойност, нямаме конкретно основание да изключваме дадена причина за смъртта. Ако правителството на Китай желае да убие голям брой практикуващи Фалун Гонг чрез изтезания, не е трудно да се повярва, че то би желало да извърши същото чрез отнемане на органи.

25) Неидентифицираните

Арестите сред Фалун Гонг, при все че в известен смисъл те са просто обичайните китайски репресии, а практикуващите Фалун Гонг – мишени с лош късмет, разкриват необикновена характеристика. Практикуващите Фалун Гонг, дошли от цялата страна на площад „Тянанмън“ в Пекин, за да апелират или да протестират, са систематично арестувани. Разкрилите самоличността си пред заловилите ги са транспортирани обратно по родните им места. На семействата им е приписвано съучастие в мероприятията на Фалун Гонг и им е оказван натиск да се присъединят към опитите да бъдат накарани практикуващите да се отрекат от Фалун Гонг. Ръководителите на работните им места, колегите им, местните държавни управници са държани отговорни и наказвани поради факта, че тези хора са отишли в Пекин да апелират или протестират.

За да предпазят семействата си и да избегнат враждебността на хората около тях, много от задържаните практикуващи Фалун Гонг отказват да се идентифицират. Това довежда до голям брой затворници, практикуващи Фалун Гонг, чиято самоличност е неизвестна за властите. Освен това никой, който ги познава, не знае, че те са там.

Въпреки че този отказ за удостоверение на самоличността е бил извършен с цел предпазване, той може би е имал обратния ефект. По-лесно е да се превърне в жертва човек, чието местонахождение е неизвестно за членовете на семейството му, отколкото човек, чието семейство знае къде се намира той. Тази група хора е забележително беззащитна, дори и по китайските стандарти.

Отказващите да разкрият самоличността си са били третирани особено лошо. Освен това, те са били прехвърляни из китайската система от затвори по причини, които не са били обяснени на затворниците.

Това ли е групата хора, превърнала се в източник на органи, отнемани от практикуващи Фалун Гонг? Очевидно самото съществуване на тази група не ни доказва, че това е така. Въпреки това, ако твърденията са истина, съществуването на тази група предоставя готово обяснение на източника на екстрахираните органи. Членове на тази група биха могли просто да изчезнат, без никой извън затворническата система да узнае.

За авторите разследванията, довели до този доклад, са съдържали много смразяващи моменти. Един от най-обезпокоителните бе откритието на тази солидна група неидентифицирани хора в затвори, в центрове за задържания или в трудови лагери. Един след друг практикуващи, в последствие освободени от задържането си, ни разказваха за тази група хора. Някои от техните изявления са приложени като вещественно доказателство.

Това, което тези практикуващи ни споделиха бе, че те лично са се срещнали с неидентифицираните – значителни на брой – докато са били задържани. Въпреки че сме се срещали с много практикуващи Фалун Гонг, освободени от задържането им в Китай, ние все още не сме се запознали или чули – въпреки големия им брой – за практикуващ, освободен от задържане, отказал да разкрие самоличността си до края на периода на задържането му. Какво се е случило с тези многобройни практикуващи? Къде са?

Проблемът с насилствените изчезвания е отделно от проблема с неидентифицираните, тъй като в случай на насилствени изчезвания семействата знаят, че държавата е замесена. Що се отнася до неидентифицираните, всичко,

което семействата им знаят, е че са изгубили следите на скъп за тях човек. За онези жертви на насилствени изчезвания семействата или свидетелите знаят повече. Те знаят, че човекът е бил по някое време под опеката на държавата. Държавата или отказва да признае, че човекът някога е бил под нейна опека, или прикрива произтеклите около него събития или местонахождението му³⁶.

Има практикуващи Фалун Гонг, които са изчезнали, отвлечени от властите. Единствените случаи на изчезвания, за които знаем обаче, са с хора, впоследствие освободени и говорещи за отвлечането си. Знаем, че тези хора са били накарани да изчезнат само след като са се появили отново. Вероятно е да има други такива практикуващи, които така и не са били освободени.

Колкото до неидентифицираните, тъй като членовете на семействата им знаят само, че са загубили връзка с любим човек, те невинаги се обръщат към държавата със запитване дали човекът е бил задържан. Когато изчезналият е последовател на практика, която е жестоко репресирана от държавата, тенденцията семейството да избегне правителството е завишена. Въпреки това някои са потърсили помощта на китайското правителство, за да намерят изчезнал практикуващ Фалун Гонг, член на семейството им. Някои от тези случаи са изредени в приложение към този доклад.

³⁶ Международна конвенция за защита на всички хора от насилствени изчезвания, пар. 2

26) Кръвни проби и изследвания на органите

От задържаните практикуващи Фалун Гонг систематично са вземани кръвни проби и са правени изследвания на органите им. Други затворници, които не са практикуващи и които седят редом с практикуващите, не са подлагани на тестове. Това избирателно подлагане на тестове е извършвано в трудови лагери, затвори и центрове за задържане. Чули сме толкова голям брой свидетелски показания относно този ефект, че тези избирателни изследвания съществуват отвъд всякакво съмнение. Тези тестове и прегледи се извършват независимо дали практикуващите са държани в трудови лагери, затвори или центрове за задържане. Заявления по време на интервюта, свидетелстващи за систематични кръвни проби и изследвания на органите на практикуващи Фалун Гонг, изключвайки останалите затворници, са добавени като приложение към този доклад.

На самите практикуващи не се разкрива причината за тестовете и прегледите. Малко вероятно е тестовете и изследванията да служат за здравни цели. От една страна, не е необходимо да се вземат систематично кръвни проби на човек и да му се правят изследвания, просто като превантивна мярка за здравето. От друга страна, здравето на задържаните практикуващи Фалун Гонг е пренебрегвано в толкова много други отношения, че звучи неправдоподобно властите да вземат кръвни проби от практикуващите Фалун Гонг и да ги подлагат на изследвания като превантивна здравна мярка.

Кръвните проби са необходимо условие за трансплантациите на органи. Донорите трябва да бъдат подходящи за реципиентите, така че антителата на реципиентите да не отхвърлят органите на донорите.

Самите кръвни проби и изследвания на органите не доказват извършването на събиране на органи от практикуващи Фалун Гонг. Но обратното е вярно. Ако нямаше кръвни проби, твърденията щяха да бъдат опровергани. Широко разпространеното вземане на кръвни проби от осъдени на затвор практикуващи Фалун Гонг отрязва този път на опровержение.

27) Източници на органи за трансплантации в миналото

Броят на трансплантациите на органи в Китай е огромен и достига до 20 000 за 2005 г. според в.*China Daily*. Китай е на второ място по брой на извършени операции в целия свят, след САЩ.

Големите количества, съчетани с кратките периоди на изчакване означават, че трябва да са налице голям брой потенциални донори по всяко едно време. Къде е и коя е тази група донори?

Съществуват много повече органи за присаждане, отколкото източници, чиято самоличност може да бъде установена. Знаем, че някои органи идват от затворници, осъдени на смърт и екзекутирани впоследствие. Много малък брой идват от роднини на донора, дали своето съгласие за това, и от пациенти с мозъчна смърт. Но тези източници дават огромни несъответствия в крайния сбор. Броят на осъдените на смърт затворници, екзекутирани впоследствие, и този на източниците, дали своето съгласие, ни най-малко не се доближават до броя на органите за трансплантации.

Сам по себе си броят на затворниците, осъдени на смърт и екзекутирани впоследствие, не е публично достояние. Ние боравим единствено с цифри, предоставени ни от „Амнести Интернешънъл“, чиито източник са китайските публични регистри. Тези цифри, когато се вземе под влияние общия сбор на екзекуциите, са големи, но ни най-малко не се доближават до общия брой на органите за присаждане.

Поне 98% от органите за трансплантации идват от източник, различен от членове на семейството. При бъбреците например едва 227 от 40 393 органа за присаждане – около 0.6% - извършени между 1971 и 2001 г. в Китай, са от донори в семейството.³⁷

³⁷ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 2002-12-05

Архивирана страница:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

Китайското правителство признава за използването на органите на затворници, осъдени на смърт и екзекутирани впоследствие едва през 2005 г.^{38 39}, въпреки че е извършвало това в продължение на много години. Режимът не е имал никакви ограничения, които да предотвратят търговията с органи на „враговете на държавата“.

Според диаграмите, съставени от докладите на „Амнести Интернешънъл“⁴⁰, базирани на общодостъпната информация в Китай, средният брой осъдени на смърт и екзекутирани впоследствие затворници между 1995 и 1999 г. е бил 1680 души годишно. Средният брой между 2000 и 2005 г. е бил 1616 годишно. Броят се мени от година на година, но общият среден брой за периодите преди и след започването на преследването на Фалун Гонг е един и същ. Екзекуциите на осъдените на смърт затворници не могат да обяснят нарастването на трансплантациите на органи в Китай от започването на преследването на Фалун Гонг.

Според публично оповестените данни, в Китай са извършени общо около 30 000⁴¹ трансплантации преди 1999 г. и около 18 500⁴² за периода от шест години между 1994 и 1999 г. Ши Бинг-и, вицепредседател на Китайската медицинска асоциация за

³⁸ “Китай да ‘разчисти’ търговията с органи на екзекутирани затворници” *The Times*, 3 декември 2005 г.

<http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558,00.html>

³⁹ “Пекин обмисля нов закон за органите за трансплантации от осъдените на смърт затворници”,

<http://caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379>

Caijing Magazine/Issue:147, Nov 28 2005

⁴⁰ Индекс на годишните доклади на АИ:

<http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html> – оттук могат да бъдат избрани годишни доклади за всяка една година.

⁴¹ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=864> (China Biotech Information Net, 2002-12-02)

<http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> (China Pharmacy Net, 2002-12-05)

Архивирана страница:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

трансплантации на органи, твърди, че е имало около 90 000⁴³ трансплантации общо преди 2005 г., оставяйки около 60 000 за шестгодишния период между 2000 и 2005 г. от началото на преследването срещу Фалун Гонг.

Другите идентифицирани източници на органи за трансплантации, доброволните донори от семейството и пациентите с мозъчна смърт, винаги са били много малко. През 2005 г. трансплантациите на бъбреци от живи донори възлизат на 0.5% от общия брой на трансплантациите⁴⁴. Общият брой на донорите с мозъчна смърт за всички години и за цял Китай е 9 души, считано до март 2006 г.^{44 45}. Няма никакъв признак за значително нарастване в някоя от тези категории през последните години. Както може да се предполага, неидентифицираните източници на органи за присаждане, направили възможни 18 500 трансплантации за шестгодишния период от 1994 до 1999 г., са осигурили същия брой органи за трансплантации през

<http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (*People's Daily*, 2004-09-07, информационна агенция Синхуа)

⁴² "Броят на бъбречните трансплантации (Азия и Близкия и Среден Изток) 1989-2000 г.", *Medical Net* (Япония)

http://www.medi-net.or.jp/tcnet/DATA/renal_a.html

⁴³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (*Health Paper Net* 2006-03-02)

Архивирана страница:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.html+%x=32&y=11>

⁴⁴ „Настоящата ситуация на даряването на органи в Китай от позорно петно до стигма“, *Abstract*, Световен Конгрес по трансплантации, <http://www.abstracts2view.com/wtc>

Джонхуа К Чен, Фанжун Зен, Чаншън Мин, Джунжун Ма, Джипин Джианг. Институт по трансплантации на органи, болница Тонгджи, Медицински колеж Тонгджи, Университет за наука и технология в Хуанджонг, Ухан, Китай

http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=

⁴⁵, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html> (*Beijing Youth Daily*, 2006-03-06)

следващите шест години от 2000 до 2005 г. Това означава, че източникът на 41 500 транспланта за шестгодишния период от 2000 до 2005 г. е неизяснен.

Откъде идват органите за 41 500 трансплантации? Твърдението за събиране на органи от практикуващи Фалун Гонг предоставя отговор.

Тази празнина в бройките отново не доказва, че твърденията за събиране на органи от практикуващи Фалун Гонг са верни. Но обратното, едно пълно обяснение на източника на всички органи за присаждане, би оборило твърденията. Ако източникът на всички органи за трансплантации можеше да бъде проследен или до доброволни донори, или до екзекутирани затворници, тогава твърденията относно Фалун Гонг биха били опровергани. Но такова трасиране е невъзможно.

Изчислените бройки за екзекуциите в Китай често са доста по-високи от цифрите, базирани на публично оповестените данни за екзекуциите. Няма официален китайски репортаж за общата статистика относно екзекуциите, което оставя крайния брой отворен за пресмятания.

Техниката за изчисляване броя на екзекуциите, използвана от някои хора, е изчисляване на броя на извършените трансплантации. Тъй като е известно, че някои от органите за присаждане идват от екзекутирани затворници и че донорите от семейството са изключително малко, някои аналитици са заключили от броя на трансплантациите, че екзекуциите са нараснали.

Този аргумент е неубедителен. Не може да се съди за екзекуциите по трансплантациите, освен ако екзекуциите на затворници не са единственият предполагаем източник на транспланти. При все това, практикуващите Фалун Гонг са друг предполагаем източник. Невъзможно е да заключим, че тези практикуващи не са източник на органи за присаждане поради броя на екзекуциите на осъдени на смърт затворници, тъй като броят на тези осъдени и екзекутирани е по-малък от броя на трансплантациите.

Може ли нарастването на броя на трансплантациите да бъде обяснено с повишената продуктивност чрез отнемането на органи от затворници, осъдени на смърт и екзекутирани? Нарастването на броя на трансплантациите в Китай е успоредно

както на преследването на Фалун Гонг, така и на развитието на някои трансплантационни технологии. Но повишаването на броя на трансплантациите не е паралелно на развитието на цялата трансплантационна технология. Технологията по присаждане на бъбреци бе напълно развита в Китай далеч преди започването на преследването на Фалун Гонг. Въпреки това броят на бъбречните трансплантации скочи рязко, повече от два пъти, с началото на преследването на Фалун Гонг. 3 596 бъбречни трансплантации са осъществени през 1998 г. и близо 10 000 през 2005 г.

Друга причина, поради която това многобройно отнемане на органи от екзекутирани затворници, осъдени на смърт, не обяснява нарастването на трансплантациите, е цялостната липса на организация по отношение на намирането на съответстващи органи в Китай. Няма национална мрежа за намиране на съответстващи органи и разпределянето им.⁴⁶ Лекарите порицават пилеенето на органи от донори, жалвайки се от факта, че „само бъбреци са били използвани от донорите, прахосвайки другите органи“. Всяка болница ръководи свое собствено снабдяване с органи и списъците с чакащи за тях. Пациентите отиват от една болница, където няма готови органи за трансплантации, в други болници, където операцията по присаждане на органа се извършва веднага.⁴⁷ Болниците пренасочват пациентите от собствената им болница, за която твърдят, че няма налични на момента органи за присаждане, към друга болница, за която се твърди, че разполага с органи за трансплантации.⁴⁸ Тази липса на организация намалява ефикасността на използването на органите.

Третата причина, поради която многобройните отнемания на органи от екзекутирани затворници, осъдени на смърт, не обясняват увеличаването на броя на трансплантациите, е опитът навсякъде другаде. Никъде трансплантациите не са се покачили толкова значително при същото количество донори, просто поради промяна в технологиите. Статистиките за Канада, САЩ и Япония за отделните години са изложени в отделно приложение.

⁴⁶ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm> China Pharmaceutical Paper, 2004-11-15

⁴⁷ Моля вижте случай #7 в приложение 5.

⁴⁸ Моля вижте случай #4 в приложение 14.

Нарастването на броя на трансплантациите на органи в Китай е успоредно на засилването на преследването на Фалун Гонг. Тези паралелни увеличения на преследването и на трансплантациите не доказват твърденията. Но са в съгласие с тях.

28) Източници на органи за бъдещи трансплантации

Трансплантационната хирургия в Китай е процъфтяващ бизнес. Съществуваха едва 22 центъра за чернодробни трансплантации⁴⁹, действащи на територията на Китай преди 1999 г., а 500 – в средата на април 2006 г.⁵⁰ Броят на учрежденията за бъбречни трансплантации се увеличава от 106⁵¹ през 2001 г. до 368⁵² през 2005 г.

Парите, спечелени от това, довеждат до създаването на посветени на това учреждения, специализирани в присаждането на органи. Такива са Чернодробният трансплантационен център към Трета болница при Пекинския университет⁵³, основан през октомври 2002 г., Пекинският трансплантационен център⁵⁴, основан през ноември 2002 г., Трансплантационният център на Народноосвободителната

⁴⁹ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

(People's Daily Net and Union News Net, 2000-10-17). Архивирано на:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

⁵⁰ Според зам.-министъра на здравеопазването, г-н Хуан Джиефу,

<http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> (Lifeweekly, 2006-04-07). Архивирано на:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

⁵¹ <http://www.transplantation.org.cn/#html/2004-10/38.html> (Life Weekly, 2004-10-18)

⁵² http://www.cq.xinhuanet.com/health/2006-04/04/content_6645317.htm

(Информационна агенция Синхуа, клон в Чончин, 2004-04-04)

⁵³ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵⁴ <http://www.bjcyh.com.cn>

армия към Болница 309⁵⁵, основана през април 2002 г., Трансплантационният изследователски институт на Народноосвободителната армия⁵⁶ (Трансплантационен център към болница Чанджън в Шанхай), основан през май 2004 г. и Шанхайският клиничен медицински център за трансплантации⁵⁷, основан през 2001 г. Изграждането на Ориенталския трансплантационен център в Тянжин започва през 2002 г. Той се състои от 14 надземни етажа и два подземни с 300 легла. Това е обществено учреждение, построено от град Тянжин и най-големият трансплантационен център в Азия.

Основаването на тези учреждения е както индикатор за мащабността на трансплантациите на органи, така и поемане на отговорността за тяхното продължаване. Създаването на цели учреждения за целите на присаждането на органи говори за дългосрочно планиране.

При все това, източникът на органи за практически всички трансплантации в Китай са затворници. Отразен в този доклад е спорният въпрос дали всички тези затворници са били предварително осъдени на смърт, или дали някои от тях са арестувани практикуващи Фалун Гонг, просто осъдени на затвор или пък изобщо неосъждани. Но няма спор по отношение на това, дали всички източници на органи са затворници; това е извън всякакво съмнение. Основаването на специализирани трансплантационни учреждения в Китай е явно отстояване на намерението за продължаване на отнемането на органи от затворници.

Въпреки това правителството на Китай е заявило – както законово, така и чрез официални изявления – че ще прекрати събирането на органи от осъдени на смърт затворници, които не желаят да дадат съгласието си за вземането на органите им. А – както е изтъкнато и на други места в този доклад – няма такова нещо като смислено съгласие за вземане на органи от осъден на смърт затворник.

⁵⁵ <http://www.309yizhi.com/>, разположена в Пекин

⁵⁶ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁵⁷ <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

Създаването на тези специализирани учреждения поражда въпроса не само какъв е бил източникът на толкова много присадени органи в миналото, но също и какъв ще бъде източникът на тези толкова много органи, които Китай възнамерява да присади в бъдеще. От кого ще дойдат тези органи? Източникът в лицето на осъдените на смърт затворници вероятно ще изчезне или ще намалее значително, ако Китай наистина приложи за тази група своя закон и заявената си политика относно изискването на съгласие от донорите.

За да изградят тези институции, специализирани за целите на присаждането на органи, китайските власти трябва да са уверени, че и сега, и в обозримо бъдеще е налице източник на органи от хора, които са живи днес и ще бъдат мъртви утре. Кои са тези хора? Една голяма група практикуващи Фалун Гонг, хвърлени в затвора, предоставя отговор.

29) Тела с липсващи органи

Голям брой членове на семействата на практикуващи Фалун Гонг, починали в затвора, сигнализират, че са видели труповете на любимите си хора с хирургически разрези по тях и с липсващи части от тялото. Властите не са дали никакво ясно обяснение за тези осакатени тела. И в този случай доказателствата за тези осакатени трупове са добавени като приложение към този доклад.

Имаме само няколко примера за подобни осакатени тела. Нямаме официално обяснение защо са били осакатени. Осакатяването им е в съгласие с отнемането на органи.

В първата версия на доклада ни приложение 12 предоставяше снимка на човек с шевове по тялото му, след като то е било отваряно, за да се екстрахират органите. Коментар, получен в отговор бе, че шевове, показани на снимките, са като при аутопсия.

Ще отбележим, че органите наистина биха могли да бъдат отстранени за аутопсия с цел определяне причината за смъртта. Тяло, на което е била правена аутопсия, също може да има шевове, подобни на тези, показани на снимката. Извън Китай, с изключение на донорите на органи, това е вероятната причина за отстраняването

на органи от телата. По същия начин, извън Китай, когато на хората са правени кръвни проби, в общия случай пробата е взимана за тяхното собствено здраве. Но предположението, че от практикуващите Фалун Гонг, които са измъчвани до смърт, са вземани кръвни проби заради собственото им здраве, или че на практикуващите, изтезавани до смърт, са правени аутопсии с цел установяване на причините за смъртта, противоречи на преживените [от практикуващите] изтезания.

Тялото, чиято снимка предоставихме, е това на Уан Бин. Побои са причината за скъсването на сънната му артерия и главните кръвоносни съдове. В резултат от тях сливиците му са наранени, лимфните му възли са смазани, а няколко кости са счупени. Той е бил с изгаряния от цигари по opakото на ръцете и в ноздрите. Имал е контузии по цялото тяло. Въпреки че вече е бил близо до смъртта, той е измъчван отново през нощта. Накрая загубва съзнание. В нощта на 4 октомври 2000 г. г-н Уан умира от нараняванията си.

Целта на доклада от една аутопсия е да установи причината за смъртта, когато причината е иначе неизвестна. Но в случая с Уан Бин причината за смъртта е била известна преди отнемането на органите му. Предположението, че на Уан Бин е била извършена аутопсия, за да се определи причината за смъртта му, след като той е бил изтезаван до смърт, не е правдоподобно. Няма сведения за поискано съгласие от семейството на Уан Бин, преди органите на жертвата да бъдат отстранени, нито е предоставен доклад от аутопсията впоследствие. Предположението за аутопсия не е разумно обяснение за шевове по тялото на Уан Бин.

30) Признания

Китайско-говорящи следователи позвъниха до голям брой болници и трансплантационни лекари, за да разпитат относно трансплантациите. Позвънилите са се представяли като потенциални реципиенти или роднини на потенциални реципиенти. Телефонните номера бяха намерени чрез Интернет. В резултат на позвъняванията бяха получени известен брой признания, че практикуващите Фалун Гонг са източник на органите за трансплантации. От последния ни доклад насам има проведени по-нататъшни телефонни разговори с признания, които са предоставени в приложение.

Ако телефонните номера се окажели централен телефонен номер в болница, обаждщите се обикновено започвали с молба да бъдат свързани с трансплантационното отделение на болницата и първо разговаряли с човека, вдигнал телефона, за някаква обща информация относно операциите по присаждане на органи. Обикновено човекът помагал да се намери лекар или главния лекар на трансплантационното отделение, за да разговаря с позвънилия. Ако лекарят не можел да бъде намерен, позвънилият търсел отново същият лекар или главен лекар при следващото позвъняване, за да разговаря с него.

Обикновено болничният персонал разговарял с хората (или членовете на семействата им), търсеци органи за присаждане, и активно им намирал подходящи за тях донори.

Въпреки че позвънилите обикновено започвали с разговорите с болници или лекари, понякога те били пренасочвани към затвори или съдилища, тъй като това са ключовите места за разпространение на отнетите органи. Може и да звучи странно да се звъни в съд относно наличието на органи; но системното събиране на органи в Китай започва с екзекутирани затворници, осъдени на смърт, дори да не спира само дотам. Изглежда възловото място за разпространение на органи от хора в затворническата система е останало същото след като Китай преминава от събиране на органи от осъдени на смърт затворници към други затворници.

Една от позвънилите, „г-ца М.“, ни каза, че в началото на март 2006 г. успяла да си проправи път до Бюрото за обществена сигурност в Шанши. Отговарящият там й казал, че здрави и млади затворници са подбирани сред останалите за донори на органи. Ако кандидатите не могли да бъдат подмамани да предоставят кръвните проби, необходими за успешната трансплантация, продължил отговарящият с наивна откритост, длъжностни лица от управлението вземали пробите насила.

На 18 или 19 март 2006 г., М разговаряла с представител на Очното отделение в Болницата на Народноосвободителната армия в Шенян, североизточен Китай, въпреки че не успяла да направи пълен запис на разговора. Записките й посочват, че човекът, представил се за завеждащ отделението, казал, че заведението е извършило „много операции на роговица“, допълвайки, че „имаме и пресни

роговици". Попитан какво означава това, завеждащият отделението отговорил: „... току що отнети от телата”.

В Армейска болница 301 в Пекин през април 2006 г. хирург споделила с М, че тя самата е извършвала чернодробни трансплантации и добавила, че източникът на органите е „държавна тайна”, и че всеки, издал източника, „би могъл да бъде лишен от правото да извършва подобни операции.”

В началото на юни 2006 г. служебно лице от центъра за задържане в гр. Мишан споделило пред позвънлия, че по онова време центърът разполагал с поне пет или шест затворници от мъжки пол, практикуващи Фалун Гонг, на възраст под 40 години, които са на разположение като източници на органи. Лекар от болница Джоншан в Шанхай заявява в средата на март 2006 г., че всички негови органи са от практикуващи Фалун Гонг. През март лекар от болница Чианфошан в Шандон намеква, че по това време разполагал с органи от хора, практикуващи Фалун Гонг, и добавя, че през април щяло да има „повече от този тип тела...” През май д-р Лу от болница Минзъ в гр.Нанин заявява, че органи от практикуващи Фалун Гонг не са налични в неговото учреждение и предлага на позвънителя да се обади в Гуанджоу, за да си ги набави. Освен това той признава, че по-рано ходел по затворите, за да подбира здрави практикуващи Фалун Гонг между 30 и 40 години, за да снабдява с органите им.

В средата на март 2006 г. д-р Уан от Медицински университет Джънджоу в Хенан се съгласява, че „ние подбираме всички млади и здрави бъбреци...” Д-р Джу от болницата във военния район Гуанджоу заявява през април 2006 г., че по това време разполагал с няколко бъбрека с кръвна група В от практикуващи Фалун Гонг, но щял да има „няколко партиди” преди 1 май и вероятно не повече до 20 май или по-късно. В средата на май 2006 г. служебно лице от Първи Център за задържане на град Чинхуандао, провинция Ляонин, казва на позвънителя, че тя би трябвало да се свърже с Междинния народен съд, за да получи бъбреци от практикуващи Фалун Гонг. В същия ден чиновник от този съд заявява, че не разполагат с бъбреци от живи практикуващи Фалун Гонг, но че са имали такива в миналото, особено през 2001 г. И накрая, през май 2006 г. от Първо криминално бюро към Народния съд в гр. Жинджоу заявяват пред позвънителя, че за момента достъпът до бъбреци от

практикуващи Фалун Гонг е в зависимост от „квалификациите“ [на хората, търсещи органите].

В средата на март 2006 г. главният лекар Сонг от централната градска болница в Тянжин съобщава, че неговата болница разполага с повече от десет биещи сърца. На въпроса на позвънната дали това означава „живи тела“, Сонг отговаря: „Да, така е.“ Две седмици по-късно служебно лице от болница Тонгжи в гр. Ухан отговаря на позвънната, че „не е проблем“ за неговата институция, когато тя казва: „...надяваме се, че източниците на бъбрека са живи. Търсим живи органи за трансплантация от затворници, например да използваме живи тела от затворници, практикуващи Фалун Гонг, възможно ли е?“

На картата на Китай, поместена по-долу, са обозначени местата, на които хора от персонала на болници или центрове за задържане са правили признания пред телефонните следователи:



Повечето извадки от телефонните разговори са поместени в приложение. За илюстративна цел следват извадките от три разговора:

(1) Център за задържания в град Мишан, провинция Хейлонджян (8 юни 2006 г.)

М: „Имате ли източници [на органи], практикуващи Фалун Гонг?...”

Ли: „Преди имахме, да.”

М: „А сега?”

Ли: „...Да.”

...

М: „Можем ли да дойдем, за да изберем или ни ги доставяте директно?”

Ли: „Доставяме ви ги.”

М: „А цената?”

Ли: „Ще я обсъдим след като дойдете.”

...

М: „...Колко източника на органи, практикуващи Фалун Гонг, на възраст под 40 години имате?”

Ли: „Доста.”

...

М: „Мъже ли са, или жени?”

Ли: „Мъже”

...

М: „Така, за ... [затворниците] от мъжки пол, практикуващи Фалун Гонг, колко от тях имате?”

Ли: „Седем, осем, имаме [поне] пет-шест в момента.”

М: „От провинцията ли са или от града?”

Ли: „Провинцията.”

(2) Болница Минзъ в град Нанин, автономна област Гуангси (2 май 2006 г.):

М: „Можете ли да намерите органи от практикуващи Фалун Гонг?”

Д-р Лу: „Нека Ви кажа, че нямаме никаква възможност да [ги] набавим. Доста трудно е да се намерят в момента в Гуангси. Ако не можете да чакате, предлагам Ви да отидете до Гуанджоу, защото там е много лесно да набавят органите. Имат възможност да (ги) търсят из цялата страна. Докато извършват чернодробната

трансплантация, в същото време могат да Ви набавят бъбрек, така че за тях това е много лесно. От много места, където запасите не достигат, отиват при тях за помощ...”

М: „Защо им е лесно да ги набавят?“

Лу: „Защото са важна институция. Те контактуват със (съдебната) система от името на целия университет.“

М: „Значи те използват органи от практикуващи Фалун Гонг?“

Лу: „Точно така...“

М: „...[Органите от практикуващи Фалун Гонг], които сте използвали преди, от центрове за задържане ли бяха или от затвори?“

Лу: „От затвори.“

М: „И са били от здрави практикуващи Фалун Гонг...?“

Лу: „Правилно. Подбирахме добрите, защото гарантираме качеството на нашите операции.“

М: „Това означава, че вие самите подбирате органите.“

Лу: „Правилно...“

М: „Колко годишен е обикновено източникът на органа?“

Лу: „Обикновено между 30 и 40 години.“

М: „Значи вие отивате до затвора, за да подберете сами?“

Лу: „Правилно. Трябва да подберем.“

М: „А ако избраният не желае да му бъде взета кръв?“

Лу: „Той със сигурност ще ни позволи да го направим.“

М: „Как?“

Лу: „Със сигурност ще намерят начин. За какво се притеснявате? Тези неща изобщо не би трябвало Ви тревожат. Те си имат своите процедури.“

М: „Човекът знае ли, че органът му ще бъде отстранен?“

Лу: „Не, не знае.“

(3) Ориенталски трансплантационен център (наричан също Първа Централна Болница на град Тянжин), град Тянжин (15 март 2006 г.):

Н: „Главен лекар Сонг ли е?“

Сонг: „Да, кажете моля.“

...

Н: „Нейният лекар й казал, че бъбрекът е доста добър, понеже той [източникът] практикува ... Фалун Гонг.“

Сонг: „Разбира се. Имаме от всички онези, дишащи и с пулс... Досега, за тази година, имаме над десет бъбрека, над десет такива бъбрека.“

Н: „Над десет такива бъбрека? Имате предвид живи тела?“

Сонг: „Да, така е.“

М се обадила в около 80 болници. Когато звъняла в болниците, в някои случаи тя търсела определени лекари и успяла да разговаря с трансплантационните хирурзи. 10 болници признали, че използват практикуващи Фалун Гонг като източници на органите. Също така М звъняла повторно, за да разговаря с лекарите. В 5 болници заявили, че могат да получат практикуващи Фалун Гонг като източници на органите. 14 болници признали, че използват живи органи от затворници. 10 болници заявили, че източникът на органите е таен и че не могат да го разкрият по телефона.

Провеждащата телефонни разговори Н позвънила в близо 40 болници в Китай, от които 5 признали за използването на органи от практикуващи Фалун Гонг. Също така Н звъняла и повторно, за да разговаря с лекарите, направили тези признания. Те все още можели да бъдат намерени в болниците. Освен това Н провела разговори с 36 различни центрове за задържане и съдилищата в Китай, от които 4 признали за използването на органи от практикуващи Фалун Гонг.

Когато се обаждала в болниците, в някои случаи Н търсела определени лекари и успявала да разговаря с трансплантационни хирурзи. Подходът на Н бил да пита директно тези, които вдигали телефона – лекарите в болницата и т. нт. – дали използват органи от практикуващи Фалун Гонг.

Типичният отговор, който получавала, бил, че изобщо не очаквали този въпрос, и следвала кратка пауза за размисъл как да отговорят. След паузата около 80% не признавали, че използват органи от практикуващи Фалун Гонг. Около 80% от онези, които не признавали за използването на органи от практикуващи Фалун Гонг, все пак признавали, че използват живи тела на затворници. По-малко от 10 души просто затворили телефона щом чули въпроса за практикуващите Фалун Гонг.

Единият от нас изслуша, с помощта на удостоверен преводач от китайски на английски език, цитираните записани телефонни разговори между длъжностни лица и хора, обаждани се от името на Фалун Гонг общностите в Канада и САЩ. Бяха ни предоставени заверени копия на съответните записи на китайски и английски език.

Точността на преводите на частите от тях, използвани в този доклад, е удостоверена от квалифицирания преводач, г-н К. И., квалифициран устен преводач към Правителството на Онтарио. Той гарантира, че е слушал звукозаписите на разговорите, към които се отнасяме в този доклад, и че е чел преписите на китайски и преведената английска версия на разговорите, и удостоверява, че преписите са коректни, а преводите – точни. Оригиналните звукозаписи на разговорите остават също налице. Единият от нас се срещна с двама от позвънилите в Торонто на 27 май, за да обсъдят откъде идват тези обаждания, по кое време са направени, звукозаписите, точността на преводите от китайски на английски и други характеристики на позвъняванията.

Ние стигаме до извода, че на устните признания в записите от интервютата на разследващите може да се вярва. За нас няма никакво съмнение, че интервютата действително са били проведени с хората, за които се твърди, че са интервюирани в указаните време и място и че записите предават точно казаното.

Освен това, на самото съдържание на казаното може да се има доверие. Особено в съпоставка с неотдавнашното международно недоволство относно събирането на органи с приближаването на Олимпиадата в Пекин 2008, признанията, направени в различните учреждения, са в разрез с интересите за слава на китайското правителство в опитите му да убеди международната общност, че широкоразпространеното избиване на практикуващи Фалун Гонг заради жизнените им органи не се е случвало.

31) Изповед

Жена, използваща псевдонима Ани, сподели пред нас, че съпругът ѝ, който е хирург, ѝ е казал, че той лично е отстранил роговицата от приблизително 2000 упоени затворници, практикуващи Фалун Гонг, в болница Суджиачуен, гр.Шенян, североизточен Китай, за двугодишен период преди октомври 2003 г., когато отказал

да продължи. Хирургът заявил ясно пред съпругата си, че никой от „донорите“ на роговица не оцелял след преживяното, тъй като други хирурзи отстранили други техни жизненоважни органи и всички тела били изгорени след това. Ани не е практикуваща Фалун Гонг.

По-рано Ани сподели пред *The Epoch Times* в статия, публикувана в броя от 17 март:

„Член на семейството ми бе въввлечен в операцията по събиране на органи от практикуващи Фалун Гонг. Това донесе огромна болка за семейството ни.“

Интервюто с нея доведе до противоречие дали тя казва истината или не. При първата версия на доклада ни, издадена на 7 юли 2006 г., ние заобиколихме появилото се противоречие относно достоверността на показанията ѝ. Интервюирахме Ани дори и за първия ни доклад. Изчерпателността на разказаното от нея обаче представляваше и проблем за нас, тъй като предоставяше солидно количество информация, която бе невъзможно да бъде потвърдена, взета самостоятелно. Ние не бяхме склонни да базираме откритията си на информация от самостоятелен източник. Така че, в края на краищата, разчитахме на показанията на този свидетел по-скоро само като потвърждение и съгласуваност с други доказателства, отколкото като на информация от самостоятелен източник.

За тази версия на доклада ни ние директно се заемаме с противоречието. Приемаме, че това, което по думите на Ани ѝ е казано от съпруга ѝ, не само ѝ е било казано, но и заслужава доверие. Показанията на Ани изминават дълъг път, за да докажат – сами по себе си – твърдението. В приложение за Суджиачуен ние разглеждаме подробно различните етапи от диспута, предизвикан от нейното интервю за *The Epoch Times* от 17 март.

32) Проучвания, потвърждаващи твърдението

Бяха проведени две разследвания, независими от нашето, касаещи същия проблем, засегнат и от нас – дали съществува събиране на органи от практикуващи Фалун Гонг в Китай. И двете достигнаха до същия извод, до който стигнахме и ние. Тези независими разследвания потвърждават нашето собствено заключение.

Проучване на Кърк Алисън, зам.-директор на програмата за човешки права и медицина в Университета в Минесота, бе предприето преди публикуването на нашия доклад. Въпреки че неговото проучване бе издадено малко след нашето, на 25 юли 2006 г., д-р Алисън бе достигнал до тези заключения по-рано, преди ние да публикуваме доклада си. Той също заключава, че отнемането на органи от практикуващи Фалун Гонг се извършва.

Другото проучване бе предприето от вицепрезидента на Европейския парламент, Едуард Макмилан-Скот. За разлика от д-р Алисън и от нас, г-н Макмилан-Скот в действителност успя да отиде до Китай на мисия за събиране на факти между 19 и 21 май 2006 г. Там той взе интервюта от двама свидетели – Као Донг и Ниу Жинпин. Относно срещата си с Као Донг, г-н Макмилан-Скот съобщава, че той [запитал]

„дали той знае за някакви лагери за събиране на органи в Китай. Той отвърна, че определено знае за такива и познава хора, които са били изпратени там. Бил видял трупа на един от своите приятели, практикуващ Фалун Гонг, с дупки по тялото му на местата, откъдето са били отстранени органите му.“

След като Као Донг си тръгнал след срещата с Макмилан-Скот, той бил арестуван. През септември властите го преместили в провинция Гансъ и издали заповед за ареста му. През декември той бил подведен под съдебна отговорност по четири обвинения. Съдиите постановили, че по случая не може да бъде заведено дело, тъй като случаят попадал под юрисдикцията на Управление 610 в Пекин [управлението, на което са възложени репресиите срещу Фалун Гонг].

33) Отговорът на китайското правителство

Правителството на Китай отговори на първата версия на доклада ни по един неубедителен начин. В по-голямата си част отзивите представляваха атаки срещу Фалун Гонг. Фактът, че китайското правителство превръща атаките срещу Фалун Гонг във фокус на своя отговор на нашия доклад, подсилва анализа, направен в доклада. Този тип атаки са това, което прави възможно погазването на основните човешки права на практикуващите Фалун Гонг в Китай.

Тези отзиви отбелязаха само две фактически грешки в първата версия на нашия доклад. В едно от приложенията, в едно заглавие сме поставили два китайски града в погрешните провинции. Тези грешки нямат нищо общо с анализа или заключенията на доклада ни.

В едно от приложенията навлизаме в по-големи подробности по отношение на китайските отзиви и съответните ни реакции. Тук ще отбележим, че фактът, че правителството на Китай, с всичките си източници и информация на разположение – източници и информация, с които ние не разполагаме – не бе в състояние да опровергае доклада ни по нито един друг начин освен този, предполага, че заключенията ни са правилни.

Ж. Понататъшни проучвания

Ние не считаме дори и този втори доклад за последната дума по темата. Има много неща, които ние самите, при дадена възможност, бихме направили, преди да довършим тази версия на доклада. Но това би означавало да следваме пътища на разследването, които за момента не са отворени за нас. Ще приветстваме всякакви коментари по съдържанието му, както и всяка допълнителна информация, която индивиди или правителства биха желали да предоставят.

Бихме искали да видим архивите на китайските болници за трансплантации. Има ли архиви на писмените съгласия? Има ли данни за източниците на органи?

Донорите могат да преживеят много форми на трансплантационни операции. Никой не може да оцелее след пълно дарение на черен дроб или сърце. Но даренията на бъбреци обикновено не са фатални. Къде са оцелелите донори? Бихме искали да извършим произволен анализ на даренията, за да видим дали бихме могли да установим донорите.

Членове на семействата на починали донори би трябвало да знаят за даденото от донорите съгласие. В противен случай, членовете на семействата би трябвало сами да са дали съгласието си. И тук бихме искали да извършим произволно проучване на най-близките роднини на починали донори, за да видим дали семействата сами са дали съгласието си за даренията или са знаели за съгласието, дадено от донора.

През последните години Китай е зает със значителното увеличаване на учрежденията за трансплантации на органи. Това увеличаване вероятно е било придружено от предварителни проучвания, посочващи източниците на органи. Бихме желали да видим тези предварителни проучвания.

3. Заключение

Позовавайки се на понататъшни проучвания ние сме още по-уверени в първоначалните ни заключения, че твърденията са истинни. Вярваме, че е имало, и продължават и до днес, широкомащабни изземвания на органи от практикуващи Фалун Гонг без тяхното съгласие за това.

Стигнахме до извода, че правителството на Китай и бюрата му в многобройните части на страната, и в частност болниците, но също така и лагерите за задържане и „народните съдилища“, от 1999 г. насам са убили голям, но неизвестен брой затворници, практикуващи Фалун Гонг, осъдени заради социални протести. Жизнените им органи, в това число бъбреците, черните дробове, роговицата и сърцата им, са отнемани насила за продан на високи цени, понякога на чужденци, които обикновено са изправени пред дълги изчаквания за доброволни дарения на такива органи в родните им страни.

Колко от жертвите са били първо осъдени за някакво престъпление – било то тежко или не – в справедливи съдилища, ни е невъзможно да изчислим, тъй като подобна информация се явява недостъпна както за китайци, така и за чужденци. Струва ни се, че голям брой човешки същества, числящи се към една мирна, доброволна организация, обявена за незаконна преди седем години от президента Цзян, понеже той е счел, че тя може да заплаши господството на Комунистическата партия на Китай, са били в резултат на това екзекутирани от медицински лица заради органите им.

Заключението ни не е вследствие на нито едно самостоятелно доказателство, а по-скоро на съвкупността на всички доказателства, които сме взели предвид. Всяко едно от разгледаните от нас доказателства е само по себе си проверимо и в повечето случаи - неоспоримо. Взети заедно, те обрисуват съкрушителна цялостна картина. Тяхната комбинация е това, което ни убеди.

И. Препоръки

а) общи препоръки

- 1) Настоящата форма на диалог между Канада и Китай по въпросите за човешките права би трябвало да бъде прекратена. Поглеждайки назад, можем да отбележим, че правителството сгреши, давайки съгласието си за двустранните диалози в замяна на прекратяването на спонсорството от страна на Канада на годишната нота, критикуваща китайското правителство пред тогавашната Комисия по човешките права към Обединените нации.
- 2) Всички учреждения за задържане, включително и принудителните трудови лагери, трябва да бъдат отворени за инспекции от международната общност посредством Международния комитет към Червения кръст или други организации – хуманитарни или на човешките права.
- 3) Присъдата срещу Гао Джишън би трябвало да бъде отменена. Правото му да практикува професията си би трябвало да бъде възстановено.
- 4) Китай и всяка една друга страна, понастоящем членки на Конвенцията срещу изтезанията, включително и Канада, би трябвало да се присъединят към Незадължителния протокол към Конвенцията срещу изтезанията.

б) Събиране на органи

- 5) Събирането на органи в Китай от затворници би трябвало да престане.
- 6) Военните в Китай би трябвало да се оттеглят от бизнеса с органи за присаждане.
- 7) Отнемането на органи от донори без тяхното съгласие за това, там където то е или системно извършвано, или широко разпространено, е престъпление срещу човечеството. Криминалните власти в Китай би трябвало да разследват обвинението по отнемане на органи от донори без тяхното съгласие за възможно завеждане на дело.
- 8) Останалите държави би трябвало да прокарат екстра-териториален закон, наказващ участието в отнемане на органи без дадено за целта съгласие.

9) Държавните медицински финансиращи системи би трябвало да отказват възстановяването на сумите по разноските за транспланти, закупени в чужбина, и финансирането на грижите след излизане от болницата за хората, облагодетелствани от подобни трансплантации.

10) На всеки, за когото има информация, че е замесен в трафика на органи от затворници в Китай, би трябвало да бъде отказван достъпа до всички други държави.

11) Докато Китай не преустанови отнемането на органи от затворници от всякакъв тип,

i) чуждестранните правителства не би трябвало да издават визи на лекари, желаещи да пътуват в чужбина с цел квалификация в областта на трансплантациите на органи или тъкани,

ii) чуждестранният медицински трансплантационен персонал не би трябвало да пътува до Китай за обучение или сътрудничество в областта на трансплантационната хирургия,

iii) приносът в научните списания относно проучванията в областта на трансплантациите, извлечен от китайския опит, би трябвало да бъде отказан,

iv) специалистите в областта на медицината в чужбина би трябвало активно да разубеждават пациентите си от пътувания до Китай заради трансплантационна хирургия,

v) фармацевтичните компании не би трябвало да изнасят за Китай медикаменти, потискащи реакциите на отхвърляне на присадените органи от организма, или всякакви други лекарства, използвани единствено за целите на трансплантационната хирургия,

vi) другите държави би трябвало да забранят износа за Китай на медикаменти, потискащи реакциите на отхвърляне на присадените органи от организма, или на всякакви други лекарства, използвани единствено за целите на трансплантационната хирургия.

12) Отговорността по установяването – без никакво съмнение – че източникът на органи в Китай е доброволен, преди препращането към Китай или започването на някакво сътрудничество с Китай във връзка с органи за трансплантация, би трябвало да бъде поета от чуждестранните специалисти.

13) Медиците във всяка една чужда държава би трябвало да организират доброволна система за събиране на данни относно общото положение на пациенти, отишли до Китай за транспланти.

14) Китайските болници би трябвало да съхраняват данни за източника на всеки трансплант. Тези данни би трябвало да бъдат достъпни за инспекция от длъжностни лица към международните организации на човешките права.

15) Всеки донор на органи би трябвало да даде писменото си съгласие за даряването. Тези съгласия би трябвало да бъдат достъпни за инспекция от длъжностни лица към международните организации на човешките права.

16) Правителството на Китай би трябвало да насърчава доброволното даряване на органи от собственото си население.

17) Останалите държави би трябвало да издават туристически съветници, предупреждаващи гражданите им, че органите за трансплантация в Китай идват почти изцяло от затворници, които не са дали съгласието си за това – или осъдени на смърт, или практикуващи Фалун Гонг.

в) Фалун Гонг

18) Репресиите, хвърлянето в затвора и малтретирането на практикуващите Фалун Гонг би трябвало да престане.

19) Отнемането на органи от практикуващи Фалун Гонг би трябвало да бъде прекратено.

20) Правителствените, неправителствени и междуправителствени организации за човешките права би трябвало да се отнесат сериозно към тези твърдения и да решат сами за себе си дали те са верни или не.

К. Коментар

Приемането на препоръката за прекратяване отнемането на органи от практикуващи Фалун Гонг, които не са дали своето съгласие за това, би означавало съгласие, че твърденията са верни. Всички останали препоръки, направени от нас, не изискват да се приеме, че твърденията са верни. Предлагаме приемането на тези други препоръки при всички случаи.

Повечето от препоръките имат смисъл и могат да бъдат изпълнени независимо дали твърденията са истинни или неверни. Няколко препоръки са адресирани към международната общност с молба за насърчаване на зачитането в Китай на международните стандарти относно трансплантациите на органи.

Добре ни е известно, че правителството на Китай отрича твърденията. Според нас, най-правдоподобният и ефективен начин за китайското правителство да подкрепи това опровержение е да изпълни всички препоръки, адресирани към него, които биха могли да бъдат изпълнени без значение дали твърденията са истинни или неверни. Ако тези препоръки бъдат изпълнени, взетите под внимание тук твърдения вече не биха могли да бъдат изказвани.

Към всички онези, които са скептични към твърденията, молим ви да се запитате какво бихте предложили, за да предотвратите във всяка една държава превръщането на твърдения като тези в истина. Списъкът от разумни предпазни мерки за предотвратяването на дейност от вида на тази, разгледана тук, липсва почти напълно в Китай.

Всяка една държава, не само Китай, трябва да засили правозащитните си механизми, за да предотврати отнемането на органи от несъгласните, от живеещите в крайна бедност, от беззащитните. Каквото и да мисли човек за твърденията – и тук отново повтаряме, че сме убедени в тяхната истинност - Китай е забележително незащитен, за да предотврати извършването на вида дейности, отбелязани тук. Допреди влизането в сила на наскоро приетия закон, много от основните предпазни мерки за предотвратяването на предполагаемите тук злоупотреби не бяха налице. Този закон не попълва пропуските, освен ако – и докато – той не бъде приложен в своята цялост.

Съществуват многобройни причини, поради които смъртното наказание е погрешно. Не на последно място е нарастването на броя на екзекутираните. Когато държавата убива беззащитни човешки същества, вече задържани заради престъпленията си, става твърде лесно да се направи следващата крачка, да се отнемат органите им без тяхното съгласие. Това е крачка, която Китай несъмнено е направил. Когато държавата иззема органи от екзекутирани затворници без тяхното съгласие, следваща стъпка е, че става твърде лесно и изкусително да започнат отнемания на органи от други оклеветени, обезличени, беззащитни затворници без тяхното съгласие, особено когато от това ще се спечелят огромни количества пари. Призоваваме правителството на Китай, независимо от становището им относно нашите заключения относно събирането на органи от практикуващи Фалун Гонг, да укрепят защитата си срещу дори и най-малката възможност за събиране на органи от хора, които не са дали съгласието си за това.

С уважение,



Дейвид Матас



Дейвид Килгор

Отава,

31 януари 2007 г.

Л. Приложения (в отделен документ)

- 1) Писмена покана от Коалицията за разследване на преследването на Фалун Гонг**
- 2) Биография на Дейвид Матас**
- 3) Биография на Дейвид Килгор**
- 4) Писмо до китайското посолство**
- 5) Преживяното от реципиентите**
- 6) Етика на взаимоотношенията с Китай по отношение на органите за трансплантации**
- 7) Изявления на правителството на Китай**
- 8) Доклад на полицейското управление в Едмонтон относно преднамереното насаждане на омраза срещу Фалун Гонг от страна на чиновници от китайското консулство.**
- 9) Физическото преследване на Фалун Гонг**
- 10) Имена на починалите**
- 11) Свидетелски показания относно неидентифицираните**
- 12) Имена на изчезналите**
- 13) Кръвни проби, вземани от практикуващи Фалун Гонг в затвора**
- 14) Запис на телефонните разследвания**
- 15) Статистика на трансплантациите в Канада, САЩ и Япония за последните 10 години**
- 16) Суджиачуен**

17) Матас и Килгор в отговор на изявленията на китайското правителство

18) Признание

19) Данните на „Амнести Интернешънъл“ за броя на ежегодно екзекутираните затворници в Китай

20) Тела с липсващи органи